

Iz 2. dela knjige

No, sam sem ga spomnil, da je proti koncu druge svetovne vojne nemška Luftwafe stresala iz letal drobcene aluminijaste lističe, z namenom, da bi zamotila angleške radarje, a je vse vendarle ostalo nedorečeno...

Se mi je pa zdelo, da prijeten let ni trajal niti dve uri, ko sem že stal na asfaltu letališča v Surčinu in se zaskrbljeno oziral v štrnaste oblake. Pa ni bilo nikakršnega časa za tako pomembne stvari kot so chemtrails – takrat jih, seveda, še nisem umel. Na vojaškem delu terminala me je namreč pričakal Vučko v bojni uniformi. Bil me je vesel, tako kot jaz njega.

Pojasnil mi je, da bova s helikopterjem takoj poletela naprej, le preobleči bi se še moral. Po njegovem bi bilo namreč najboljšo, če bi navlekel nase vojaško uniformo in tako lažje »dokumentiral« pomemben dogodek. Sam sem sicer negodoval, ko sem moral svoje leviske in srajco žrtvovati za uniformo kopenske vojske z oznakami majorja. No ja, moral bi biti kar zadovoljen, saj se je sicer moja vojaška kariera ustavila pri činu poročnika, čeravno je tudi res, da bi bil, če bi ostal v vojski, vsaj že podpolkovnik, tako kot Vučko...

Prijatelj pa je, medtem ko sem se preoblačil v majhni pisarni, končno povedal, kaj se je v Srbiji zgodilo tako pomembnega dan pred tem, torej 27. marca 1999, točno ob 20.42 uri.

»Anci, včeraj smo sestrelili nevidni ameriški lovec - bombnik F-117A, ki je bil sredi akcije bomardiranja...«

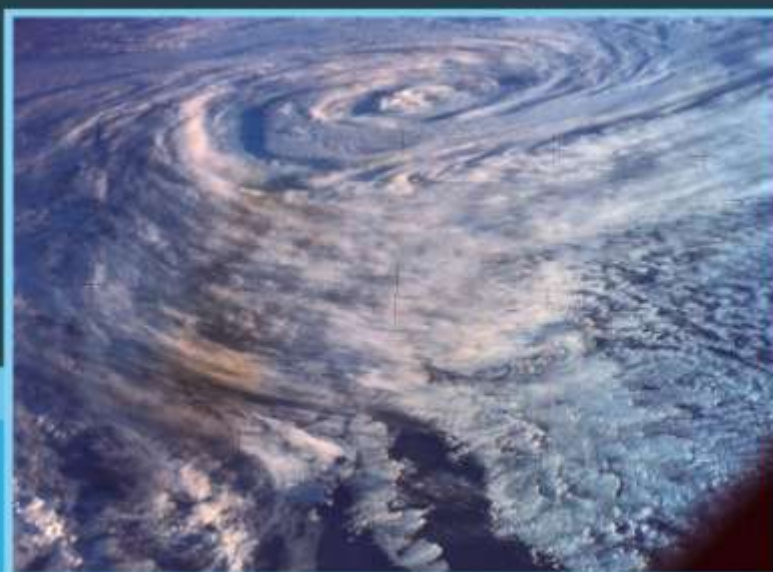
»A me imaš za norca?« Vpadel sem v besedo, saj mu resnično nisem verjel, in takoj postavil trenutno edino smiselno vprašanje:

»Kje pa?«

»V bližini vasi Budjanovci v Vojvodini! Zdaj greva tja.«

CHEMTRAILI SO NAD NAMI

Zgodba o razkrivanju prikrite
resnice o globalnem zločinu
s kemijo v atmosferi - 2. del

Franc Furland

Franc Furland

Chemtrails so nad nami

Zgodba o razkrivanju prikrite resnice o globalnem zločinu s kemijo v atmosferi

3. del

Roman

Ljubljana, junij 2013.

Chemtrails na slovenskem nebu.

Knjigo posvečam tudi vsem tistim, ki se v Svetu (kolikor tolikor uspešno) borijo proti onim, ki stojijo za čedalje uspešnejšim uničevanjem Zemljanov z ameriškim strupom z neba.

Ted Gunderson.

Če sem tudi v tem delu knjige morda komu zakril identiteto, sem to storil kljub temu, da si tega niti malo ne zasluži.

Sonja Grizila.

Umetnikom za fotografskimi objektivimi se tretjič zgolj prisrčno zahvaljujem, saj gre za dober namen. In, zaradi prednosti vsebine pred kakovostjo (ločljivostjo) nekaterih slik, za blagohotno razumevanje znova tudi bralcem.

Tihožitje v Celovcu.

V tretje Ernest Hemingway: "Pameten človek se ga mora kdaj pa kdaj napiti, da lahko vzdrži med bedaki, ki ga obkrožajo."

Namesto prologa (Še v Avstriji)

Garmisch Partenkirchen, december 2012.

V blagi svetlobi porajajočega pozno pomladanskega jutra, pomešani s sijem nabrežnih svetilk, sem pred sabo uzrl neznanega moškega, ki si me je očitno vzel na muho. Ker se, presenečen, očitno nisem imel namena dvigniti s klopi, me je z ustjem dušilca močno dregnil v vrat in preteče iztisnil skozi zobe:

»Vstani in naprej proti desni!«

V tej smeri proti jugu se je končevalo najfrekventnejše območje »Veldener Buchta«, na katerem sicer v tej rani uri ni bilo žive duše, pa tudi umetne svetlobe je bilo vse manj. Moj buditelj me je očitno imel namen spraviti v bolj skrit predel in z mano nekaj ukreniti. Kolikor so mi sploh delovali še vedno napol pijani možgani, mi je postalo jasno, da se, po Fabricijevi usmrtnitvi, nimam nadejati kaj prida ugodnejšega.

S pritajenim vzdihom, saj me je resnično zbolelo v kosteh, sem vstal in zakorakal na desno. Otrple noge pa me kar niso hotele ubogati, tako da me je, kljub moji želji hoditi naravnost, začelo zanašati, zdaj sem, zdaj tja. Možakar mi je zato potisnil dušilec pištrole v desno ledvico in ga tiščal naprej.

Čeravno vse skupaj ni trajalo niti pet sekund, sem - ko sem veliko pozneje, trezen, analiziral tisto dogajanje v Vrbi, ki mi je očitno rešilo življenje - si bil na jasnem, da sem se imel zahvaliti le nagonu za preživetje in neverjetni sreči, ne

pa svoji pameti in spretnosti ali kar si že bodi čemu, kar je mogoče poimenovati s takšnimi visokoletečimi besedami...

Veldener Bucht.

Pravzaprav še zdaj ne vem, ali me je močno zaneslo ali sem se spotaknil, oziroma mi je spodrsnilo na tistih vlažnih deskah mostišča, toda rezultat tega je bil, da sem padel nazaj na svojega slednika, ki, zaverovan v svoje orožje, kaj takšnega očitno ni pričakoval. Oba skupaj sva se v hipu znašla na samem robu mostovža in se prekopicnila v vodo. Nekako na pol ušesa sem še slišal strel in pekočo bolečino na desni strani telesa, nakar me je zagrnila hladna jezerska voda.

Vsled nagonkega preživetvenega avtomatizma sem začel brcati z nogami in otepati z rokami in se znova znašel na površju. Ob največji želji zapustiti ledeno vodo, ni bila potrebna ne vem kakšna spretnost, da sem se oprijel stopnic in se, kljub bolečini na desni strani trupa, izvlekel na deske. Šele takrat sem se spomnil na svojega spremljevalca...

Na mostišču ga ni bilo, pa tudi ne na gladini. Ležeč na trebuhu sem pod stopnicami zagledal zagozdno mlahovo postavo, ki jo je na površju vode zadrževal le podporni steber. Mož zelo očitno ni bil pri sebi, in čeravno mi je pamet govorila, naj ga pustim, kjer je, sem se stegnil, kolikor se je dalo in se oprijel njegovih oblačil. Z veliko težavo sem ga, še vedno na trebuhu, nekako vendarle izvlekel do roba mostovža in nato, s skrajnimi močmi, tudi čezenj. V

strahu, da je mrtev, sem se z ušesom približal njegovim prsim in prisluhnil. Srce mu je razbijalo, kar je pomenilo, da se je pri padcu očitno udaril v glavo in izgubil zavest.

Ko sem ga nekako spravil v tašno lego, kot jo za nezavestne priporočajo na tečajih prve pomoči, sem, v želji izvedeti, kdo se je spravil nadme, začel raziskovati po njegovih žepih. Denarnico z nekaj karticami in veliko gostovine sem mu zatlačil nazaj, zaplenil pa sem njegovo osebno izkaznico in mobitel. Drugega v njegovih žepih ni bilo najti. Prav žal pa mi je bilo za pištolo, ki je bila očitno na dnu v mulju. Skrajni čas je namreč že bil za posodobitev lastnega strelnega arsenala...

Chemtrailasta panorama Vrbe (Velden), oktober 2012.

To moje početje je trajalo le slabo minuto, nakar sem se, ves moker, napotil v smeri trga (*Am Corso*), kjer sem pustil Alfo. Desna prepona me je čadaje bolj bolela, na mokri koži pa sem tudi čutil, da po njej meži topla kri. Toda, v tem trenutku nisem nameraval poiskati zdravniške pomoči, saj ni nikjer pisalo, da me ne bodo pri kakšnem dežurnem zdravniku hipotetični morilci našli še prej. Sem pa med samo potjo z možakarjevega mobitela poklical reševalce in jim z okorno nemščino opisal težavo in mesto, kjer lahko ponesrečenca najdejo in spravijo k sebi.

Ko sem se primajal do svoje Alfe, ni izgledalo, da mi kakšna posebna navarnost grozi na samem parkirišču pred igralnico. Vseeno sem se hitro vsedel za volan, se zapeljal kakšen kilometer naprej v smeri Celovca in ustavil na enem izmed »vzdolžnih« parkirišč ob sami cesti. Ker me je, povsem mokrega, strašno zeblo in treslo, sem se vendarle moral najprej preobleči in šele nato zapustiti Vrbo. Pa tudi predstoječe preoblačenje v sveže spodnje hlače, ki sem jih še našel v torbi, in one leviske in srajco, ki sem ju oblekel v Benetkah – za igralnico sem namreč

sinoči navlekel nase hlače na črto, srajco z dolgimi rokavi in suknjič - je bilo na tistem jutranjem hladu prava umetnost. Ko sem se na desni strani avtomobila najprej osvobodil zgornjega dela mokrega oklepa obleke, sem na koži desne prepone zagledal grdo brazdo od krogle, ki pa ni bila kaj prida globoka, niti ni preveč kvavela. Vseeno sem s tresočima rokama s težavo odprl voziško prvo pomoč in se, kolikor se je dalo, profesionalno in hitro obvezal s kompresijskim povojem. Nato sem se slekel še od pasu proti tlem in oblekel povsem suha oblačila. Zdaj sem bil že v veliko boljši formi, saj me ni več tako strašno zeblo. Mokro obleko sem zložil v polivinilasto vrečo, to pa odložil na zadnji avtomobilski sedež.

Ni mi kazalo drugega, kot pognati Alfo po cesti ob severnem bregu Vrbskega jezera (*Woerther See*) proti Celovcu, kjer vsako leto poteka tudi svetovno znani triatlonski spektakel iz serije Ironman. Ja, ta stvar mi je padla prva na pamet, ko sem se, moker, preoblačil v Vrbi. No, od tistega jutra naprej pa triatlonce tudi veliko bolj cenim, kot sem jih prej.

Chemtraili, podprti s HAARP-om: Viva Mayr Clinic, Maria Worth, 2010.

Tako sem počasi, medtem ko so se na moji desni na jugu v daljavi, za krajem *Maria Worth*, onstran jezera bohotile Karavanke, peljal proti Celovcu. To mesto sem pogosto obiskoval tudi zaradi povsem turističnih razlogov, saj je bilo v njem tako kaj videti kot početi. Ker sem imel vedno rad zgodovino, sem seveda

vedel, da je bil Celovec prvič v uradnih zapisih omenjen v 12. stoletju kot Forum Chlagenvurth, mestne pravice pa je prejel leta 1252. Številni požari, poplave, potresi, invazije kobilic, kmečki upori ter celo Napoleonova vojska (ki je leta 1809 do tal porušila mestni obrambni zid) so temu mestu v razgibani preteklosti prizadejali mnogo hudega. Ko je Celovec leta 1863 s preostalim svetom povezala železnica, je mesto "zacvetelo". Med drugo svetovno vojno je bil Celovec bombardiran kar 41-krat. V pravzaprav še vedno slovenskem mestu pa je trenutno bil najbolj priljubljen šport hokej na ledu in klub Kac v ligi Ebel, ki je, če sem se prav spomnil, osvojil že 28 državnih naslovov. Leta 2006 je Celovec, ki je od slovenske prestolnice oddaljen le slabih 50 km, "pobraten" pa je z Novo Gorico, kot član Tromeje, neuspešno kandidiral za izvedbo zimskih olimpijskih iger...

Schladming pod chemtraili, Svetovno prvenstvo, 2013.

*

Kolikor sem sploh še lahko videl, je ura na steni kazala enajsto, seveda zvečer, a ni nič kazalo, da bi se komur koli že mudilo domov. Dodobra pijan sem sedel v priljubljenem lokalu v središču Celovca, le streljaj od v tla vtlakovanih velikih grbov. Tudi meni je bilo vseeno, kdaj bodo zaprli, saj sem imel zagotovljeno prenočišče v postelji. Eno izmed dveh simpatičnih plavolasih natakarič – Sabino – sem namreč poznal že od prej. Nekajkrat me je že prenočila v svojem stanovanju, to pa mi je obljubila tudi tokrat. Kajti, danes mi še nikakor ni bilo

pametno nositi gobca čez mejo domov v Slovenijo. Znalo bi se namreč zgoditi, da bi mi ga za vedno zaprli (če ne drugega, bi bil ob voziško dovoljenje), no, jutri pa bo zadeva povsem drugačna. Ker sem za svojo prihodnost poskrbel dopoldne, sem še kar naročal pivo in viski, večje količine zase in manjše za Sabino, saj je njej predstojilo še težko delo odvreči me s seboj v četrto nadstropje...

*

Ko sem tistega dne, v nedeljo 22. maja 2011, zgodaj zjutraj prispel v Celovec, sem Alfo parkiral na enem izmed mnogih brezplačnih mestnih parkirišč, ki jih, za razliko od Slovenije, v Avstriji še vedno premorejo. Nato sem se napotil proti uredništvu – dopisništvu enega izmed avstrijskih časopisov, za katerega sem nekoč pisal v omejenem obsegu in se napol spoprijateljil z njegovim urednikom. Tokrat sem namreč potreboval miren kotiček z računalnikom, da bi lahko izvedel tisto, kar sem se namenil. V žepu levisk me je namreč še vedno oviral mobilni telefon mojega napadalca v Vrbi, za katerega sem že ugotovil, da, kljub namakanju v vodi, še vedno deluje.

Središče Celovca, maj 2008.

Na srečo je bil moj znanec v redakciji, kljub temu, da je bil dela prost dan (no, za novinarje znajo biti nedelje pravzaprav prilično delovne), pa tudi čas je imel, tako da sem mu za začetek na kratko opisal svojo težavo. Kar ni mogel verjeti, a dal mi je na voljo prazno pisarnico z računalnikom, pa tudi majhno kopalnico s

tuš kabino. Tako sem se lahko najprej temeljito oprhal, povsem čistega spodnjega perila pa nisem mogel obleči, tako da sem se počutil kar malce neugodno. A v glavnem sem se vendarle uredil.

Nato sem se zaprl v pisarno in začel raziskovati zaplenjeni telefonček. Na moje veselje se je izkazal za pravo zlato jamo informacij, ki bi mi lahko prinesle zagotovilo za preživetje. Že sam imenik je bil vreden svojega denarja, da ne izgubljam besed o odkritih SMS-ih in fotografijah. Na USB ključek sem torej prenesel komplet imenik plačanega morilca, ki je vseboval tudi osebne številke nekaterih najvišjih predstavnikov Republike Slovenije, časovno razdelan govorni »promet« z njimi, vsebino SMS-ov, ki je predstavljala, poleg mojega naročila za odstranitev, še kar nekaj obtežljivih nalog, nenazadnje pa tudi fotografije še živih in že pokončanih žrtev. Slednje so možakarju z Veldener Buchta očitno služile za to, da je lahko strankam dokazal izvedbe naročil. Sam sem se med njimi znašel le v obliki slabo prepoznavnega portreta še živečega. Med njimi sem na svoje ne preveč veliko presenečenje a veliko žalost odkril tudi sliko mrtvega Fabricija, kar je pomenilo, da je bil moj mokri kolega iz Vrbe tudi med tistimi varnostniki v Benetkah.

Chemtrails nad dunajskim mestnim parkom.

Slednjič sem vse skupaj presnel na šest CD-jev, te vložil v prav toliko kuvert, katerim sem spisal in natisnil ustrezno spremno pismo. Na prvo sem s črnim

flomastrom napisal naslov enega izmed najvišjih predstavnikov lastne države, na drugo in tretjo znanih odvetniških pisarn v Sloveniji in Avstriji, na četrto in peto pa velikih uredništev v teh dveh državah. Za mojega gostitelja sem napolnil prav takšno kuverto, medtem ko sem mu zaupal še štiri - drugo, tretjo, četrto in peto - s prošnjo, da jih razpošlje, če bi se z mano v naslednjih petih letih pripetilo kaj sumljivega.

Tolikšen rok nedotakljivosti sem namreč zahteval od prvega naslovnika, da ga ne bom razgalil v javnosti in spravil za rešetke. Kaj več življenja se mi v tistem trenutku pač ni zdelo smiselno načrtovati, saj me bodo chemtraili zgotovo pokončali že prej. Sicer pa sem dvomil, da bi se me morilci lotili tudi po tem datumu, saj sem slovenskemu voditelju zapisal tudi to, kaj približno nameravam storiti z zaplenjenim mobitelom. (No, tega, kje in s kakšnim namenom se ta nahaja, ne bom razkril niti na tem mestu, saj bi v primeru moje nasilne smrti še vedno predstavljal kronski dokaz proti umazanemu politiku. Mobitelček bi se namreč na ustreznem mestu znašel kar sam od sebe...)

Panorama avstrijskih planin, seveda s chemtraili.

Dokaj zadovoljen, tudi zato, ker sem med delom popil tri piva, po katera sem poslal urednika, sem slednjič odkorakal na dežurno celovško pošto in s storitvijo hitre pošte poslal prvo kuverto onkraj Karavank. Kar precej me je stala ta hitrost, a s potrdilom sem dobil tudi zagotovilo, da bo na mizi naslovnika že čez

nekaj ur, četudi pa ga ne bi bilo v službi, jo bo videl jutri zjutraj. Tako sem, ravno prav zagret za pijačo, začel z zapijanjem tistih stotakov iz Casina Velden.

*

Zbudil sem se okrog poldneva v ponedeljek, za katerega je na koledarju veljal datum 23. maj 2011. Iz napol delirijskih sanj me je namreč rešil zvonec mojega telefona, ki je bil v času, ko sem se namakal v Vrbskem jezeru, na srečo v predalu Alfe.

»Gospod Anci Solan?« Zaslišal sem prijeten ženski glas, ki ga ni mogel popačiti niti zvočnik cenenege mobitela.

»Zagledal« sem nekaj takšnega.

»Seveda, ampak raje tovariš, saj so gospodje pred oltarjem,« sem hitro odgovoril in se ujel z mislijo, da se očitno še nisem do konca streznil.

»Ha, ha, ha... Seveda ste gospod, Anci! Kličem iz kabineta... Vežem, počakajte prosim.«

Zatem sem takoj prepoznal glas, ki sem ga že ne vem kolikokrat slišal po radiu, prek televizije in kdaj pa kdaj tudi v živo. Njegov lastnik ni bil ravno dobre volje, a po nekaj minutah, bolj kot ne njegovega samogovora, sem vendarle

dobil zagotovilo, da se lahko mirne duše vrnem domov. Verjel sem mu, pa ne zaradi morebitne naivnosti, ampak obrambnega orožja, ki sem ga imel v rokah...

Ne morem reči, da sem postal ravno židane volje, saj me je, vsled pomanjkanja alkohola, že kar malo treslo, ampak res sem bil zadovoljen, da se lahko končno odpeljem proti domu. Glede na to, da sva v zgodnjih urah očitno nekaj imela s Sabino, ki je seveda že odšla v službo, sem se še temeljitio stuširal...

Celovško letališče (Klagenfurt Airport), pričakovano s chemtraili.

Naj zaenkrat ostane skrivnost, kakšen popravek sem še imel na celovškem letališču. No, po dobrih dveh urah sem se odpeljal s *Klagenfurt Airport*-a, ki se nahaja na obrobju mesta, 30 km od slovensko-avstrijske meje iz smeri Ljubelja. Od Ljubljane je sicer oddaljen 142 kilometrov, ki jih je mogoče prevoziti v dobri poldrugi uri. S tem podatkom v glavi sem sem zapeljal po Pischeldorfer Strasse v smeri mesta, na glavnem križišču zavil levo na Viktinger Ring, z njega pa proti Messeplatz in nato po Rosentaler Strasse, mimo Haiderjevega prezgodnjega srečanja s smrtjo, v smeri Ljubelja.

Žalovanje za Haiderjem ob usodni cesti.

Sem se pa že na mostu čez Dravo premislil in, namesto tega prehoda, izbral vzhodnejšega, kar pomeni, da sem si čez pol ure v Železni Kapli privoščil ledeno pivo. Še prej sem izkoristil tudi priložnost in na krajevni črpalki do grla Alfinega rezervoarja natočil bencina, ki je bil v državi, kjer imajo trikrat višje plače kot v Sloveniji, po litru cenejši za okrog deset centov...

Pavličevo sedlo.

Po mnogih ovinkih in kilometrih pa sem končno uzrl tudi zapuščeno stavbo mejnega prehoda Pavličevo sedlo. Kar nekako sem si oddahnil. Konec koncev tudi zato, ker sem vedel, da me na oni strani čaka domovina. Čeravno so jo že dodobra v pravem pomenu besede zastrepili nepošteni politiki, je bila še vedno moja...

Peto poglavje

(Znova) Slovenija

Slovenska zastava pod chemtraili, 8. februar 2012.

Slabih devet mesecev po tisti moji srečni vrnitvi prek Pavličevega sedla, sem na internetu odkril zgornjo fantastično sliko, katere avtorica si zasluži, da dobesedno podam na tem mestu naprej tudi to, kar je napisala podnjo, tako, brez velikih začetnic, kakšnega ločila in ostale pravopisne navlake:

»chemtrails art - foto: d'aria (8. 2. 2012 ob 9:00)

kulturni dan

danes ne bom motnja

v tkanini prostora-časa

da, tako sem se odločila, vsaj en dan ne bom motnja v tkanini prostora-časa. se mi zdi, da je bila taka odločitev še najbolj kulturna. zato pa so po svečanosti praznika uspešno brkljali drugi. prav nekulturno so se obnašali tudi na nebu.

štupali so kot za-stavo. a to je njihov problem. jaz cel dan nisem motila nikogar, niti sebe. pa se prav dobro počutim.

ampak ne vem, če je bilo moje ravnanje kulturno. namreč, dokler ne nazdraviš in do dna ne poživiš žil, dokler se ne spreš z materjo zaradi skodelice kofetka, dokler ne postaneš družbeni hlapec in dokler te ne pošprica slap Savica, sploh nisi kulturn Slovenec

zato pa sem se odločila, da kulturni dan obeležim z novo strujo v umetnosti - vsaj moji evo, na 8. februar sem rodila chemtrails art, da se ne bodo tisti na nebu zastonj matrali s svojimi vzorčki. a vseeno, fantje, ne se preveč matrat, lahko se grem tudi kakšen lepši art«

V Matkovem kotu.

*

Tisti ponedeljkov dan pa se je nagibal že kar proti večeru, ko sem vozil od Logarske doline proti Ljubnemu ob Savinji. Slednja, na pogled bistra, saj se aluminij in ostala chemtrail-svinjarija v vodi ravno ne vidi kar na oko, me je spremljala, bodisi na levi bodisi desni strani ceste. Z mislimi sem bil pri tej čudoviti reki in krasni Zgornji Savinjski dolini, ki je tudi moj razširjeni dom, in ki je zdaj, po toliko letih, že v precejšnji meri, brzčas nepovratno, onesnažena s chemtrail-svinjarijo. Čeravno se prijazni prebivalci - z izjemo morda kakšne

deseterice z mano vred - tega niti ne zavedajo, pijejo in se kopljejo v strupeni (celo izvirski) vodi, jedo okuženo tod pridelano (tudi bio) hrano, vdihavajo strahotno strupen (sicer čist) zrak...

Matkov kot, april 2011.

Najabsurdnejše pri vsem skupaj pa je, da jim tega pravzaprav sploh ni mogoče dopovedati, kar sem poskušal takoj, ko sem, še vedno menim, da že leta 1999, videl prve chemtraile tudi v Sloveniji. Še zmeraj sem tudi prepričan, da mora biti nekdo prilično ne-umen, če že po petih minutah gledanja v nebo, kjer poteka akcija chemtrail-letal, ne ugotovi, da nekaj ni v redu. Sam sem namreč že od najbolj rosnih let zijal v nebo nad svojo Planino, preko katere poteka letalski koridor v smeri sever-jug, zagotovo pa večina letal, ki so z Brnika namenjena v denimo Frankfurt ali Kobenhavn, leti točno nad mojo podrtijo. Tako sem se že kot nepismen ciciban zabaval s štetjem »aeroplanov«, tako tistih, ki so imeli, bodisi polet ali pristanek na ljubljanskem letališču bodisi so le leteli prek moje glave z ali na druge tuje aerodrome. Včasih sem jih istočasno v vidnem polju naštel več kot deset, do kolikor sem sploh umel matematike prstov obeh rok. Že takrat sem si tudi vtisnil v spomin, kako izgledajo navadne letalske izpušne sledi – contraili, in se prepričal, da običajno takoj, za kakšna dva otroška prsta med očmi in letalom, tudi izginejo v nič. Povsem drugače kot chemtraile...

*

Po toliko letih pa sem vendarle še vedno obsojen na izgubljanje živcev ob prebiranju podobnih neumnih zapisov, kot sem ga denimo zasledil v slovenski različici izdaje revije Science Illustrated, z dne 21. februarja 2012. Šlo je za članek z naslovom Kondenzacijske sledi povečajo učinek tople grede in naslednjo bebasto vsebino:

»Zaradi velike porabe goriva v reaktivnih motorjih ima zračni promet velik vpliv na svetovno podnebje. Zdaj pa so nemški znanstveniki dokazali, da so kondenzacijske sledi reaktivnih letal za podnebje še slabše, kot so menili doslej. Sledi delujejo kot oblaki in povečujejo učinek tople grede ter pospešujejo nastanek višinskih oblakov, kar učinek na podnebje poveča za devetkrat.

Podnebni model, ki so ga izdelali znanstveniki, je prikazal, kako kondenzacijske sledi nastanejo in rastejo s kondenzacijo vodne pare iz okolice, ki kristalizira v kristale ledu, ti pa se razpršijo po atmosferi in nazadnje na primer padejo na zemljo kot dež. Ko so v model vključili še življenjski krog višinskih oblakov cirusov, jim je pomagal oceniti dejanski učinek kondenzacijskih sledi na podnebje.

S pomočjo podnebnih podatkov so znanstveniki izračunali celotni vpliv sledi na podnebje, ko se te pretvorijo v ciruse. Učinek je največji v Evropi in na vzhodu ZDA.«

Pod to sliko chemtrail-letala v akciji, ki sem si jo tudi sam že davno tega ogledal na internetu (ko sem v Googlov iskalni niz odtipkal besedo chemtrails - pod contrails je seveda ni bilo na voljo) so v Science Illustrated seveda tudi napačno zapisali: »Učinek tople grede zaradi kondenzacijskih sledi je največji v Evropi in na vzhodu ZDA, kjer je največ zračnega prometa«. Morali pa bi: »Učinek tople grede zaradi kemičnih sledi je največji v Evropi in na vzhodu ZDA, kjer je največ pršenja chemtrailov.«

Sam pa kar nisem mogel verjeti, da so to »odkrili« nemški strokovnjaki, in da je to objavila poljudno- znanstvena revija (katero sem seveda takoj črtal iz svojega čtiva). Tako eni in kot druga so, seveda, contraile zamenjali za chemtraile, vse ostalo pa bi za slednje seveda držalo.

Na Smrekovcu, v bližini Komna nad mojo Planino, pod chemtraili.

*

Tako, kot si tistega ponedeljkovega večera tudi sam nisem poskusil dopovedati, da se ne bi do nezavesti nažrl pri Jagru, mojem najbližjem bifeju, odkar je zaprta gostilna Prod. Tam nekje proti jutru, ko je najemnik bifeja, moj prijatelj Matej – Riba, zadevo zaprl, pa sem se očitno – kar sem sicer ugotovil šele zjutraj - namesto da bi se odpeljal še tistih nekaj kilometrov do doma, zvil kar na alfinih sprednjih sedežih in zaspal, bolj mrtev kot živ...

Bife »Jagr«.

No, tistega zgodnjega torkovega jutra, 24. maja 2011, sem (ne prvič) spal v nezaklenjenem avtomobilu le lučaj stran od hiše, v kateri je bil slabe štiri mesece prej (12. januarja) umorjen moj nekdanji pivski kolega Albin Knez. Ja, kot v kakšnih »Umorih na podeželju«, je takrat prišlo do obračuna med spodnjim stanovalcem hiše ob potoku Ljubnica in zgornjim – Albinom, kar je imelo za posledico, da je slednji podlegel udarcem. Zmagovalec v spopadu (no, sicer dvomim, da se je ostareli Albin sploh kaj prida boril), ki sem ga tudi dobro poznal, je bil v času mojega spanja v avtu v zaporu, pozneje pa je bil obsojen na dolgo zaporno kazen, ne vem več natančno kolikšno, zagotovo pa več kot desetletno. Seveda pa je vse skupaj imelo očiten vzrok v temu, kar alkohol včasih naredi iz ljudi, in za kar odgovarjajo slednji, ne pa prvi. Ali pač je prebivalcem Slovenije ustrezna učinkovina chemtrail-koktejla že začela usodno spreminjati njihova ravnanja ...

Ko sem se s prvimi sončnimi žarki kolikor tolikor streznil, sem opravil še preostanek poti. Doma sem najprej obiskal klet in na dušek izpil steklenico piva, nato pa sem poiskal šotorsko ponjavo in si za urico-dve postlal v gozdu nad hišo, da bi se do konca streznil. Čeravno sem že dolgo časa vedel, da je zadrževanje zunaj v s chemtrails onesnaženi naravi nezdravo, zlasti t. i. rekreiranje na »svežem« zrak. Spomnil sem se, da je Isaac Asimov ljudi v prihodnosti spravil pod zemljo, toda tudi sam ni za to, kljub vsej fantaziji, našel pravega vzroka. Ja, dragi velikan fantazije, chemtrails, ne pa sonce! No, vsaj tod nad mojo podrtijo pa je bilo na srečo vsaj še dovolj smrek, tako da mi ni bilo treba direktno gledati chemtrailov. No, teh začuda tistega dne, tako kot tudi prejšnjega, na slovenskem nebu nisem opazil. Prvo strupeno sled sem po »tako dolgem« času videl šele naslednjega dne pod Krvavcem, da pa niso Slovencev zastrupljali praktično ves čas, ko sem bil v Italiji in Avstriji, pa sem se dokončno

prepričal šele dan zatem, ko sem tudi doumel, da bi tej prizanesljivosti izvrševalcev genocida lahko pripomoglo le tisto pismo bralca v Delu...

Chemtrails nad Krvavcem dobra dva meseca prej – 22. marca 2011.

*

Za to kratko prekinitev genocidnega početja pa Slovenci brzčas nismo mogli biti zahvalni Slovenski vojski, ki bi, normalno, morala že zdavnaj prej poskrbeti, da bi ne bilo nad nami niti enega samega samcatega chemtraila. Kdo konkretno v naši hrabri armadi bi moral biti prvi poklican na boj proti chemtrailom, pa je bilo mogoče izvesti 22. aprila 2004, ko je bilo, izpod peresa Gregorja Cerarja, v Mladini objavljeno:

»Nadzorniki slovenskega neba

16. bataljon za nadzor zračnega prostora

Zveza Nato je določila, da bodo Slovenijo, ker pač nima svojih prestrežniških letal, varovala italijanska letala. Slovenska javnost je bila zaradi tega nekoliko razočarana, še posebej, ker "čuvaji slovenskega neba" nosijo insignije italijanskega letalskega asa iz časov fašizma. Kakor koli, italijanska letala so najbrž manjše zlo kot nakup lastnih slovenskih prestrežniških letal. Slovenija bi

morala kupiti najmanj šest prestreznikov, kar bi davkoplačevalce stalo vsaj nekaj sto milijonov dolarjev (kolikor toliko spodobni sodobni prestrezniki stanejo nekje med 40 in 60 milijonov dolarjev).

Slovenski del vojaškega nadzora zračnega prostora bo ostal tako kot doslej pod poveljstvom 16. bataljona za nadzor zračnega prostora z operativnim centrom na Brniku in dvema radarjema pri Vrhniki in na Oljski gori pri Ljubljani. Slednji bo skrbel tudi za usmerjanje italijanskih letal v slovenskem zračnem prostoru do morebitnega kršitelja slovenskega zračnega prostora. Komunikacija, tudi glede na dejstvo, da gre za tradicionalno poliglotske Italijane, med našimi nadzorniki in piloti, po besedah poveljnika 16. bataljona Stojana Todorovskega, poteka v angleškem jeziku, ki je standardni komunikacijski jezik Nata.

Varuha slovenskega neba: Stojan Todorovski, brat znane dopisnice iz Zagreba Ilinke (sicer moj sošolec z vojaške gimnazije in akademije – dober tovariš in sila inteligenten možakar, pravzaprav edini od mojih nekdanjih pametnejših kolegov, ki so sploh ostali v kakšni od vojska) in Blaž Pavlin.

In kako poteka lov na zračne vsiljivce? Če vojaški zračni nadzorniki zaznajo neko neznano ali neidentificirano zračno plovilo, najprej preverijo pri civilni kontroli zračnega prometa, ali imajo morda oni podatke o letu. Če jih nimajo tudi civilni kontrolorji, ta podatek sporočijo v zavezniški operativni center v bližini Ferrare. "Večina spornih situacij se reši v komunikaciji med civilno in vojaško kontrolo. Komunikacija traja največ minuto do dveh, ker je treba hitro

reagirati. Če gre za neznani cilj, se operativnemu centru Nata predlaga uporaba enote za hitro posredovanje, v kateri je par prestreznikov," pojasnjuje vodja operativne skupine za nadzor zračnega prostora, major Blaž Pavlin.

Za večino spornih situacij naj bi bila vzrok spremenjena ruta poleta civilnega letala ali časovno prestavljen let, lahko pa je krivo tudi slabo vreme in letalo, ki se izogiba nevihtnim oblakom. S temi podatki je večinoma seznanjena civilna kontrola prometa. Pavlin pravi, da so prestrezniki, ko pridejo do slovenske meje, predani operativnemu centru Slovenske vojske. Kasneje pa naša vojska usmerja letala proti cilju, kar je standardna procedura Nata. "Pri vsakem cilju je najprej obvezna vizualna identifikacija. Najprej je treba ugotoviti, za kakšen cilj gre in kakšne namene ima. Zato se uporabljajo prestrezniki," pravi Pavlin. V trenutku, ko je posadka prestreznikov alarmirana, vojaški kontrolorji obvestijo civilne kontrolorje, da odstranijo ali držijo na določeni višini vsa civilna letala, da ne bi prišlo do konfliktnih situacij.

Kršitev slovenskega zračnega prostora nad Jezerskim.

Velika dilema, ki se večkrat pojavlja, je majhnost Slovenije in oddaljenost prestreznikov, nameščenih na severni italijanski jadranski obali. Letalo, ki krši slovenski zračni prostor, lahko hitro pobegne neznano kam. Slovenski nadzorniki zračnega prostora pravijo, da Nato zahteva, da morajo prestrežniška letala vzleteti najpozneje 15 minut po alarmu. 10 minut pa naj bi potrebovala do slovenskega zračnega prostora. Kar pomeni, da sta za nadzor slovenskega neba dva prestreznika v Chervii v stalni pripravljenosti. Italijanski prestrezniki pa sicer lahko letijo le na območju Slovenije. Tudi na Madžarsko, zaveznico v Natu,

ne smejo. Neznani cilj v tem primeru prevzamejo madžarska letala. "Kršitve zračnega prostora se dogajajo zelo redko. Madžarski prestrezniki so v petih letih, odkar so Madžari člani Nata, poleteli le dvakrat. Enkrat so poleteli nad nevihto, drugič pa na malo športno letalo, ki je prišlo z Vzhoda. Pilot se je najbrž izgubil," pravi major Pavlin. Italijani imajo glede kršitev največ problema z malimi športnimi letali, ki prihajajo preko Alp iz avstrijske smeri.

Koliko je sicer bilo kršitev slovenskega zračnega prostora od osamosvojitve? Major Todorovski pravi, da je bilo največ kršitev v času vojaških spopadov na Balkanu. Še posebej v času, ko je Srbska krajina segala skoraj do Slovenije in so se hrvaška letala in helikopterji izogibali srbskim položajem, tako da so preletavali del Bele krajine. Slovenska vojska je na tistem področju postavila mobilni radar. Naloga 16. bataljona pa je bila le zbiranje podatkov in pošiljanje na operativno poveljstvo. Slovenija takrat ni imela nobenega varstva s prestrezniki, zgolj protiletalsko orožje. Pa še tisto za bolj nizko leteče cilje.

Kršitelj nad Planico marca 2012.

16. bataljon ima poleg dveh radarjev dosega 240 navtičnih milj še 8 manjših mobilnih radarjev, "srce" celotnega sistema nadzora pa je sistem ASOC (Air Sovereignty Operations Center). "ASOC je celovit sistem, v katerega se stekajo podatki iz obeh stacionarnih radarjev, z osmih mobilnih radarjev, stekajo se informacije iz civilnega radarja, kot tudi iz sosednjih držav Nata," pravi Todorovski. Sistem ASOC so sicer ZDA v španoviji z njegovim proizvajalcem Lockheed Martinom tako rekoč vsilile 11 novim članicam Nata iz Vzhodne

Evrope. Tudi prodaja sistema je potekala precej bazarsko. Romuni naj bi za sistem plačali 7,2 milijona dolarjev, Madžari skoraj 10 milijonov dolarjev, Slovenija menda 7 milijonov, Poljaki pa naj bi ga zato, ker naj bi nabavili nova ameriška letala F 16, dobili kar zastonj. Toda ali Slovenija potrebuje tako velik sistem kot površinsko precej večje države Nata? Major Todorovski pravi, da je pri sistemu ASOC pomembna programska oprema. Visoka cena pa je posledica dragega razvoja. Pripadajoča strojna oprema so računalniki, kot se jih da kupiti v trgovini. Američani pa so zadevo prodajali v kompletu tako z računalniki in opremo za povezavo. Slovenski ASOC ima možnost povezave s sedmimi podobnimi centri, toda za zdaj so povezani le z dvema centroma v Italiji in na Madžarskem. Pri povezavah gre pač za odločitev Nata. Če bi recimo Avstrija in Hrvaška postali članici, bi lahko bili povezani tudi z njima.«

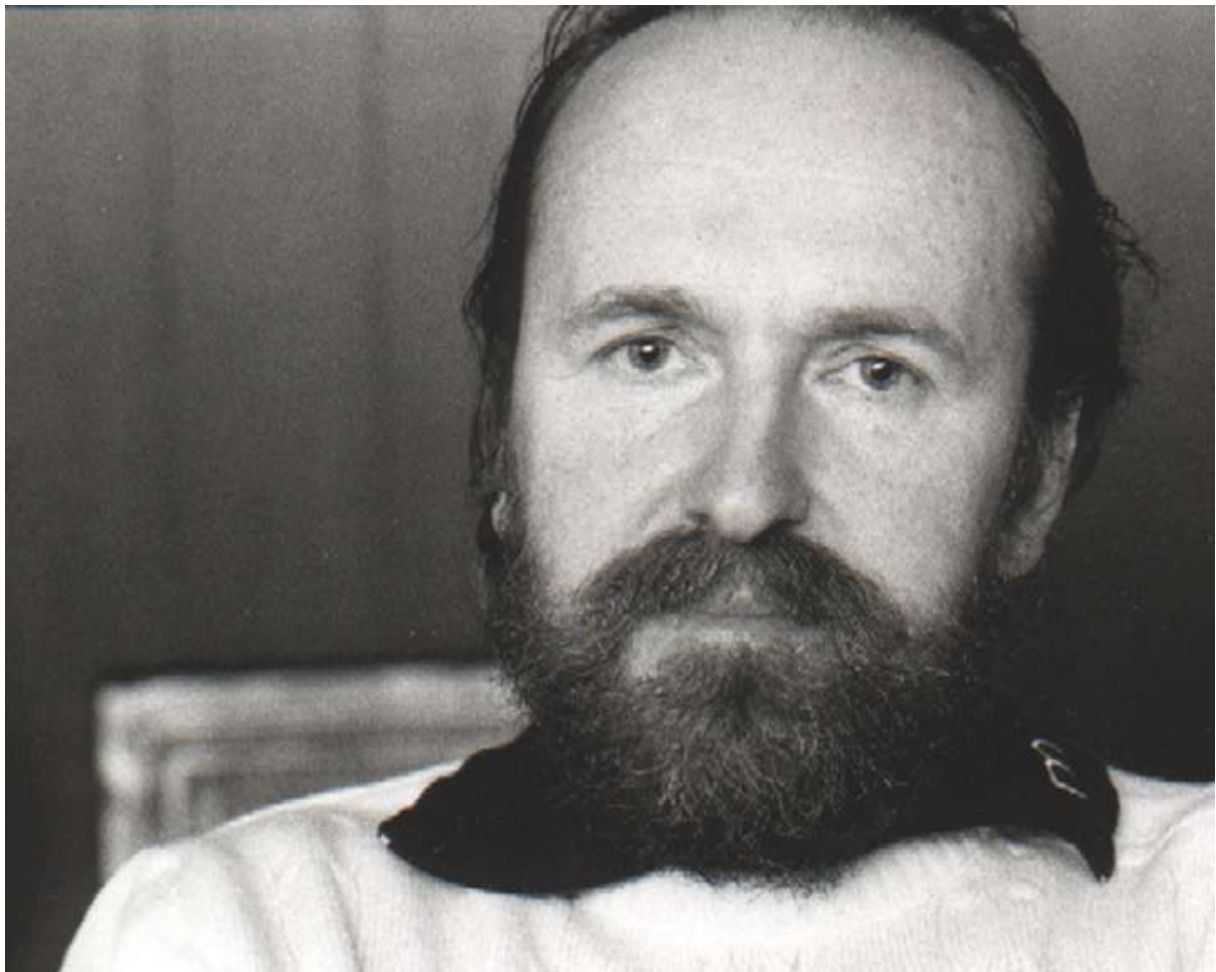

Stojan Todorovski (drugi z desne) ni več odgovoren za varnost slovenskega neba, saj je pozneje napredoval v polkovnika in adjutanta (pribočnika) predsednika RS. Kaj počne po Tuerkovem odhodu, ne vem...

Za to priložnosti pa se mi je zdelo smiselno vedeti tudi, kaj je Rudi Klarič, raziskovalec vesti in ustanovitelj Zavoda Vest, v maju 2013 odgovoril novinarki Misterijev Tatjani Svete na vprašanje o »skrivnostnem« dogajanju na slovenskem nebu:

»Opozarjanje na - slovenski javnosti še ne dovolj pojasnjeno letalsko razprševanje kemikalij nad ozemljem RS - vsekakor ocenjujem kot vestno delovanje, ne glede na to, ali je tako pršenje koristno ali škodljivo. Ni dopustno, da bi kdor koli nenadzorovano kar koli razprševal nad našim ozemljem. Zlasti še

kaj takega ni dopustno početi mimo soglasja najvišjih predstavnikov ljudi, ki na tem ozemlju živimo. Ni tudi dopustno v zvezi s tem vtikati glave v pesek in čakati na "neizpodbitne dokaze", ki naj bi jih zagotovila civilna družba oziroma ljudstvo. Odgovorni so dolžni po svoji vesti to raziskati in o tem poročati vestno in ne zgolj birokratsko. Ni dovolj, da nadzor letenja nad Slovenijo dopušča prelete tovornih letal in ga ne zanima, kaj in kam ta letala prevažajo. Ob vestnem delovanju bi država za vsako tovorno letalo, ki preleti Slovenijo, morala vedeti kaj, koliko in kam prevažajo. Možno je tudi dobiti podatke, od kod prihaja zadevno tovorno letalo - cisterna, teža in vrsto tovora in kje bo pristalo. Iz primerjave teže tovora ob vzletu in ob pristanku je povsem jasna razlika, ki je nekje med potjo 'izpuhtela'. Za tovrstno spremljanje tovorov bi moral biti predsednik države življenjsko zainteresiran, saj kako se bodo sicer gasilci in reševalci lahko varno lotili reševanja, če ob morebitnem prisilnem pristanku ne bodo obveščeni o vrsti tovora v ponesrečenem letalu? Za spremljanje tovorov, ki puhtijo nad Slovenijo, je odgovoren predsednik RS, skupaj z vlado.

Rudi Klarič.

Nedvomno je, da gre za varnostne zadeve. Za tovrstno dogajanje so torej odgovorni najvišji predstavniki naše države, ki bi se morali (ob vestnem ravnanju) lotiti raziskovanja in se ne zadovoljiti z glavo v pesku. Izgovarjanje na

katero koli ministrstvo in prelaganje odgovornosti na podrejene, je dokaz nevestnega, torej protiustavnega ravnanja in kršenje prisege o obveznosti vestnega ravnanja. Vesten odgovor predsednika RS bi moral biti takojšen: 'Izjavljam, da niti jaz osebno niti nobeden od dosedanjih predsednikov RS, niti predsednik nobene dosedanje slovenske vlade, ni dovolil preletov tujih letal nad RS z namenom razprševanja kemikalij.' Nadalje bi odgovor moral sporočiti: 'Ker gre za varnost ljudi in države, bomo brez vsakega odlašanja raziskali informacijo o tem, da tovorna letala - cisterne – med preletom ozemlja Slovenije domnevno dokazano razpršujejo kemikalije. O poteku raziskave bo minister za obrambo RS prek medijev redno tedensko obveščal slovensko javnost.'

*Upravna stavba NLB, osrednje slovenske banke, februar 2011. Blaž Babič:
»Koliko energije znate nekateri zapravljati za zamegljevanje resnice. Se vam vsaj finančno splača?«*

V kolikor predsednik RS in predsednica vlade RS, kljub prejemu dopisa, ne odgovorita osebno, ne ravnata v skladu s svojo vestjo, ki jima nalaga učinkovito (ne zgolj besedno) varovanje naravnega okolja, ljudstva in države. V takem primeru je civilna iniciativa dolžna v skladu s svojo vestjo preučiti možnost ovadbe predsednika RS in predsednice vlade RS zaradi nevestnega opravljanja svojega dela, ali (in) sprožiti krivdni, odškodninski oziroma drug ustrezen sodni postopek.«

No, na srečo pa je pri nas vendarle čedalje več razsvetljenih ljudi, ki bijejo svoj, za enkrat še donkihотовski, boj s chemtraili, zlasti prek Facebooka. Tako je na tem socialnem omrežju mogoče najti kar tri tovrstne domače skupine in sicer

Chemtrails Slovenija (ki je najskromnejša), Civilno iniciativo Modro nebo in Kdo je odgovoren za kemične sledi na nebu? (No Chemtrails Slovenia!). Najaktivnejša in vsebinsko najbogatejša je ravno slednja, predvsem po zaslugi največjega slovenskega borca proti chemtrailom, nam že zelo dobro znanega Blaža Babiča.

Največji borec proti chemtrailom v Sloveniji.

O tej Facebook skupini je tekla beseda tudi v članku z naslovom »Strupi z neba« v reviji Misteriji za junij 2013 izpod peresa Tatjane Svete:

»Neformalna skupina je bila na Facebooku ustanovljena 25. maja 2010, trenutno pa ima okoli 1.600 podpornikov. Od vlade so med drugim terjali odgovore, čigava letala preletavajo slovensko nebo, zakaj vlada o tem pojavu molči in kakšne škodljive posledice ima to pršenje za človekovo zdravje, na živalske in rastlinske vrste. Pobudnik spletne skupine Blaž Babič je 26. junija 2010 celo prijavil nevestnega uradnika z Inšpektorata Republike Slovenije za okolje in prostor ter podal kazensko ovadbo na policijo proti odgovornim osebam zaradi suma storitve kaznivih dejanj ogrožanja zdravja in varnosti državljanov RS, prikrivanje informacij javnega značaja in zlorabe uradnih položajev. Vsi državni organi, vključno s Tožilstvom in predstavniki Agencije RS za okolje, so se do danes zadovoljili z neuradnim, neoznačenim, nepodpisanim in nežigosanim dokumentom na dveh A4 straneh, ki ga je objavila nevladna organizacija Slovensko meteorološko društvo (www.meteo-drustvo.si/data/upload/Contrails_21032010.pdf), in se celo sklicevali na ta dokument, ki pa popolnoma neznanstveno in neprepričljivo pojasnjuje, da gre le za kondenzacijske sledi. Projekt Chemtrail je javno potrdil tudi Al

Gore, ki je v oddaji Ellen povedal, da dnevno v atmosfero razpršijo 90 milijonov ton strupenih kemikalij. Pri nas pa naj ne bi do zdaj o tem najbolj odgovorni v državi torej vedeli nič?«

Tatjana Svete.

Pronicljiva novinarka pa je v istem članku zapisala še:

»V Sloveniji deluje tudi skupina Modro nebo, ki je v prepoznavni obliki nastala 20. marca 2013, ko se je kot njen podpornik izpostavil Mihael Simič. Deluje tudi kot platforma na Facebooku in vsak se ji lahko pridruži ali sledi njenim dejavnostim; trenutno ima več kot petsto podpornikov. Simič pravi, da deluje kot zavest: »Kdor se zaveda problematike kemičnega zapraševanja, se bo intuitivno priklopil na energijo, ki seva skozi objave, in resoniral z resničnimi in močnimi dejstvi ter deloval v dobri veri, po svojih najboljših močeh. To ni društvo, ni politična stranka, tukaj ni predsednika in ne vodje, so zgolj ozaveščeni in prebujeni posamezniki, ki s svojim opazovanjem želijo stvar razložiti ljudem, jih posvariti in vzpodbujati k dialogu in nadaljnjemu opazovanju. Ta zavest je kreativna in impulzivna in bo trajala, dokler bo napajana z resnico, ki vedno bolj prodira v ospredje človeškega uma.«

Poslanstvo iniciative je izobraževanje in informiranje o kemičnem zapraševanju atmosfere ter vlado RS spodbuditi do te mere, da naredi analizo vzorcev

kemičnega onesnaženja neba, in da sprejme ukrepe za zaščito slovenskega prostora pred geoineniringom in kemičnim zapraševanjem neba. Simič je kot zagovornik iniciative na to marca letos še opozoril tiste, ki so javno prisegli, da bodo ravnali po svoji vesti v dobrobit Slovenije.«

Naslovnice revije, ki je v Sloveniji pravzaprav prva spodobno pisala o chemtrailih.

Čeravno sam nisem ravno ljubitelj, še manj pa akter sodobnih družabnih omrežij, sem se razveselil tega, da ta vendarle pripomorejo tudi k čem dobrem. Chemtrailov je na FB in na internetu res ogromno tudi v slovenščini, a še vedno sila malo na papirju domačih medijev. Že res, da so o njih letos nekaj malega napisali tudi kakšni rumeni slovenski reviji (Jana) ali prav tako rumenem časopisu (Nedeljske novice), a seveda premalo poglobljeno in brez vsakršnega opozorila zoper njihovo genocidno naravo. Tako, da bi bilo celo boljše, če tovrstnih objav sploh ne bi bilo...

Tozadevno bebasto pisanje sem denimo v slovenskem ženskem brevirju nazadnje »odkril« 18. junija 2013, ko je alfa in omega na področju slovenskega vremenoslovja, zaradi katerega sem na svojem daljincu zanalašč pokvaril gumb za TV Slovenija 1, po tistem, ko sta si skupaj z novinarko Sonjo Grizilo na internetu ogledala nekaj fotografij chemtrailov, znova mlatil prazno slamo:

Največji nasprotnik borcev proti chemtrailom v Sloveniji.

»Sledi za letali so dovisne od meteoroloških razmer. Vse fotografije je mogoče razložiti: če je zrak suh, so sledi kratke in hitro izginejo (imenujejo se contraili, gre za ledene vodne kristale), če je vlažen, pa lahko razpadajo po nekaj ur, pri tem se širijo in spreminjajo smer, pa tudi prepletajo s sledmi letal, ki so letela prej ali pozneje. V letalskih koridorji je med spodnjimi in zgornjimi leti dva kilometra razlike, kar pomeni, da je lahko vlažnost zelo različna, zato se tudi letalski repi obnašajo različno.«

Kaj več papirja je v tem zapisu škoda za Jano in Gregorčiča, a vsaj kar tiče slednjega, je pravzaprav kar mogoče razumeti, zakaj se še naprej drži stare preverjene zgodbe. Kako pa bi izgledalo, če bi kar na lepem obrnil ploščo? Kar tudi pomeni, da je bilo v njegovem primeru prekomandiranje štirih agentov Sove v januarju 2013 na ARSO, kjer očitno igrajo vlogo nadzornikov vremenarjev, ki dnevno sadijo rožice zlasti zavedenim poslušalcem-gledalcem programov RTV Slovenija, povsem nepotrebno.

Edini med slovenskimi meteorologi, ki je javno (skoraj) spregovoril o chemtrailih, je bil legendarni Miran Trontelj. Ob vremenski napovedi na »24.ur« je tako tam nekje okrog druge tretjine junija 2011 na polovico ust povedal: »To niso bile naravne razmere, kaj bo sledilo, ne bom rekel, mislim pa si, in te misli niso preveč lepe.« Do zdaj bi verjetno bobu že rekel bob, a je 15. decembra istega leta zadnjič napovedal vreme, 25. novembra 2012 pa žal umrl...

Zadnja vremenska napoved Mirana Trontlja.

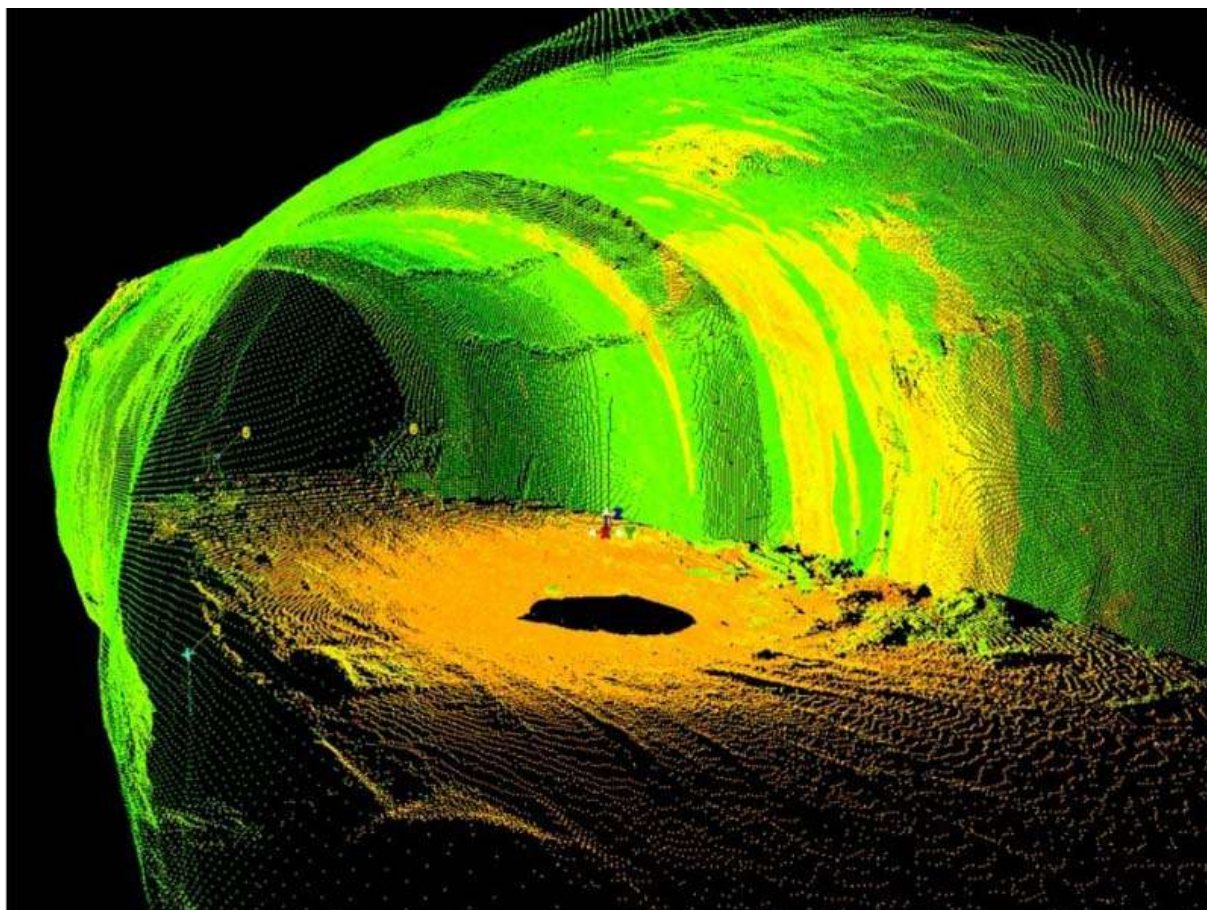
Slovenski vremenarji in napovedovalci slednjega pa seveda postajajo chemtrailom čedalje bolj prilagodljivi. Zagotovo več kot leto dni, se mi vsaj zdi, se nobeden izmed največjih bebcev med njimi že ni tako nesrečno zarekel (kot so se za časa nastajanja prvega dela pričujočega zapisa neštetokrat) in napovedal povsem jasnega neba. Poleg tega, da se je v tem času za najboljšo možno nebesno sliko med njimi že povsem udomačila t. i. »koprenasta oblačnost«, sem ob neki priložnosti celo ujel simpatičnega Erjavca, ko je hudomušno napovedal: »V zraku bo suha motnost!« Sicer pa je še kar pogosto »sončno z občasno spremenljivo oblačnostjo« in nekoliko manj »povečini sončno«. Čedalje bolj pa sem tudi prepričan, da so na ARSO vnaprej točno obveščeni tudi o največjih akcijah chemtrail-letal, saj bi jim sicer nikakor ne uspelo dokaj točno napovedati tudi velikanskih padcev temperatur in vlažnosti zraka, dveh od mnogih posledic genocidnega pršenja...

Kajti, chemtrail-letala niso vsak dan enako aktivna. Na tem mestu je celo treba priznati, da je bila letošnja pomlad, vsaj na pogled, veliko manj zasvinjana kot lanska. Tako se je res tu in tam še prikradel kakšen dan, ko na nebu nad Ljubljano ni bilo videti skoraj nobenega chemtrila. Ampak pozor, vedno ko sem se že kdaj malce razveselil, sem vendarle odkril kakšno chemtrail-letalo, ki je prihrumelo iz smeri Aviana. Včasih je letelo očitno bolj ko ne poskusno, saj

izgleda osnovne vremenske razmere niso bile pravšnje za tvorjenje običajne chemtrail-oblčnosti, najpogosteje pa je vendarle pršilo nekakšen koktejl, ki pa je bil drugačne sestave oziroma ni bil namenjen tvorjenju oblakov, ampak je vse skupaj, na prvi pogled nevidno, padlo takoj na tla, kjer smo zadevo seveda še toplo požrli. Skratka, ugotovil sem, da gre v takšnih redkih primerih »dni brez chemtrailov« le za hipno estetiko neba, zastrupljajo pa nas tako kot običajno, ali še bolj.

Seveda pa tudi takšno redko kolikor toliko modro jutranje nebo ponavadi kmalu izvisi. Tako so me chemtrails denimo v petek, 14. junija letos, resnično spravili ob živce že zjutraj. Ob tem, ko očitno ponoči niso delali črt, sem že ob 5.30 uri v vidnem polju naenkrat, kot bi se vzeli iz nič – seveda so se iz Italije, uzrl pet chemtrail-letal, ki so resnično redko videno sistematično vlekli in vlekli chemtraile v obliki smrekce, kar je imelo za posledico, da je bilo nebo nad Ljubljano že do pol devete ure povsem prekrito s chemtra-oblaki.

Da pa zadeva s tvorjenjem chemtrailov včasih spodleti tudi njihovim kuharjem, sem se na lastne oči prepričal tam nekje okrog sredine lanske jeseni. Tistega dopoldneva, ko sem peljal od Most proti Kamniku, mi je bilo resnično žal, da ne maram več nosti s sabo fotoaparata. Kar sam namreč nisem mogel verjeti očem - pa sem spil zjutraj res eno samo samcato pivo, ko sem na desni strani v smeri Mengša zagledal ogromno cev, sestavljeno iz oblačne mase, ki se je počasi spuščala proti tlom. Ko sem nekako zapeljal s ceste, sem lahko samo nejeverno opazoval, kako se je ogromen okrogel tunel, celo večji v premeru od avtocestnih, počasi »vsedel« na Mengeško polje v smeri sever-jug. Votla zadeva se je slučajno začejala le kakšnih trideset metrov od mene, končevala pa na prvi pogled ali palec kakšna dva – tri kilometra južneje. Oblačna struktura v barvi pepela je bila resnično fascinantna in neresnična in dokler je ni začel severozahodnik počasi kotaliti po tleh stran od mojega stojišča, me je imelo, da bi stekel na polje in vanjo...

Na padli chemtrail me spominja tale animacija predora Šentvid.

Pravo sliko o chemtrailih si je bilo v Sloveniji do zdaj pravzaprav mogoče ogledati le v reviji s t. i. mejnih področij, čeravno bi normalen človek pričakoval, da bodo državljanke o tej nevarnosti obveščali osrednji slovenski mediji, saj so za to odlično plačani, zlasti z davkoplačevalskim denarjem. Medtem ko je revija Agronom že oktobra 2004 postregla s kolikor tolikor solidnim člankom »Chemtrails – alternativa Kyotu?« izpod peresa Matjaža Turinka (na naslednji strani te edicije je bil intervju z Miranom Trontljem, ki je tako prejšnjo zagotovo videl še toplo), je bilo mogoče v januarju 2005 v Misterijih, v prvem res obširnem članku o chemtrailih v naši državi z naslovom »Projekt ZDA zastuplja naše nebo« med drugim prebrati:

»Sliši se kot neverjetna grozljivka. Najnovejše raziskave pa so potrdile, da v okviru projekta Shield spuščajo ameriška letala tudi v Evropi v nebo nevarno aluminijevo zmes. Oblaki kemije naj bi zemeljsko atmosfero ohladili in sanirali sloj ozona, stranski učinek pa je nepredvidljiva škoda za zdravje in okolje... V novembrski številki Misterijev nas je bralec Franc s Ptuja opozoril na pojav, ki ga je opazovalo že zelo veliko ljudi v Evropi, ko pet do petnajst letal križari v višini šestih kilometrov, nakar se iz trakov kondenzirane vlage v eni uri oblikujejo gosti »oblaki«; po dveh do petih urah se med opazovalcem in prej modrim nebom naredi megla, ki ovije vse nebo, temperatura zraka in zračna vlaga drastično padeta, sledijo pa mraz, suša in sopara. Modrine neba na

*obzorju ne vidimo več; vidi se samo še bled bel trak, ki izdaja letalske akcije
brizganja kemije v naše ozračje.«*

Jože Vetrovec.

Takoj, ko sem prebral ta članek, sem si bil v 99,9-odstotka gotov, da bi se lahko ta Franc s Ptuja pisal tudi Hovnik. Najbrž se ne bom mogel nikoli povsem prepričati, saj je ta pošteni novinar Pomurskega vestnika, ki sem ga spoznal v začetku 90-ih v Romuniji, žal že pokojen. Ker pa je bil ta prvi članek o chemtrailih v Misterijih nepodpisan, ga na tem mestu s skoraj podobno gotovostjo, kot v zvezi s pismom bralca, podpisujem kar z imenom in priimkom urednika te revije, saj je Jože Vetrovec oral slovensko ledino že na marsikakšnem področju.

Tako je denimo pred 35-imi leti (aprila 1979) ustanovil še danes ugledno slovensko revijo Zdravje. Sam sem ga imel čast osebno spoznati v pogovoru po nekem sejmu na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, ko mi je pojasnjeval delovanje vitalizatorja vode, pri konstruiranju katerega je sodeloval tudi sam. Ta slovenski vitalizator vode »Hydronic« je sicer na največjem ameriškem sejmu izumov v Pittsburgu pred leti dobil zlato in posebno nagrado za najboljši izum na področju ekologije.

»Ljudje, ki pijejo vodo iz informiranega kozarca, poročajo o velikih spremembah. Po pitju vode, predvsem pa z umivanjem z vodo iz kozarca, postane koža lepša, bolj napeta, tudi nekaj gub je izginilo, s pitjem vode iz kozarca 2000 se zelo hitro prežene mačka...,« so zapisali v reviji Zdravje za junij 2013, v jubilejni 400-ti številki, ki jo je torej tudi omogočil Vetrovec. Skratka, če bom imel kdaj priložnost, ga bom povprašal, ali bo imel ta vitalizator

kaj moči tudi proti chemtrail- strupi v vodi, kar tiče mojega mačka, pa bom ostal raje še naprej skeptičen...

Nagrajeni revitalizator Hydronic je zasnovan na dejstvu, da je iz informiranega stekla in vode mogoče informacije ali kode prenesti na vodo in tako vplivati, predvsem izboljšati njene učinke.

V drugem članku o chemtrailih v Misterijih za september 2005 z naslovom »Strupena prha z neba«, pa je Andrej Kikelj, čeravno mora kot redaktor dobro videti, med drugim napisal:

»Toda ko kemične repe in njihove »oblake« prvič prepoznaš, kar ne moreš verjeti svojim očem. Meni se je to zgodilo v začetku avgusta. Na Lošinjju je bila prava idila: borovi gozdovi, toplo morje in večinoma sončni dnevi. Ko pa sem nekega dne lenobno poležaval na plaži in gledal v nebo, so mojo pozornost pritegnila letala, ki so za seboj puščala debele sledi. Še bolj čudno je bilo, da njihovi repi niso izginili že čez nekaj minut, kot se to ponavadi zgodi s sledmi reaktivnih letal. Idilično razpoloženje me je v hipu minilo. Prešinilo me je, da so to očitno chemtrails – strupeni kemični repi, ki naj bi jih za seboj puščali reaktivci Nata. Napeto sem opazoval, kaj bo sledilo.

Andrej Kikelj.

Iz trakov kondenzirane vlage se je čez dobro uro oblikovala oblakom podobna masa, ki je bila videti kot v peno stočeno mleko na nebu. Po nekaj urah je področje neba, kjer so prej križarili avioni, prekril difuzen sloj meglic in oblakov, prvotni trakovi pa so v bili v tej mlečni brozgi prepoznavni še čez nekaj ur. Avioni so še nekaj časa križarili sem ter tja po nebu, nakar so se izgubili v »oblakih«. Še modri deli neba, zlasti na horizontu, pa so zbledeli. Ko sem se z morja vrnil domov, me je čakalo še eno neprijetno presenečenje. Kemični razprševalci so leteli tudi nad Ljubljano! Znanca, ki že nekaj časa spremlja ta pojav, sem vprašal, kako pogosto je škropljenje v Ljubljani; potrdil mi je, da v zadnjem letu redno, tako rekoč vsak teden...«

V Misterijih sem aprila 2006 zasledil tudi naslednjo zanimivo objavo:

Ilustrirana mesečna revija

Misteriji

Naslov uredništva:

Revija Misteriji,
Cigaletova 5, 1000 Ljubljana
Tel: 01/434 73 10, faks: 01/230 16 27

ara@zalozba-ara.si
www.misteriji.si

Izdaja:

ARA Založba d.o.o.,
Cigaletova 5, Ljubljana

Odgovorni urednik:

Jože Vetrovec

Direktorica:

Eva Jeseničnik

Redaktor:

Andrej Kikelj

Tehnično urejanje:

Luka Zlatnar

Tajništvo, naročnine in oglasno trženje:

Tel: 01/231 93 60; 031/662 092

Prodaja po pošti:

Tel: 01/549 17 92; 051/307 777

KRIŽ NA NEBU

Na spletu sem prebral prispevke o možnem škropljenju ozračja za obdelavo ozona. Spomnil sem se pojavo, ki sem ga videl na nebu 18. oktobra 2004 po 15. uri v Dvorjanah (Johe), občina Duplek, Maribor. Nebo sem zaradi v obliki križa razporejenih »oblakov« nenavadnega videza tudi fotografiral. Prilagam fotografijo. Digitalc ni bil prave kvalitete, bilo je že temno, zato fotografija ni kvalitetna, je pa takšna, kot je bila posneta – neobdelana. Če jo osvetlite, vidite v ozadju hribe. To je Grmada (460 m) pri Vurberku (občina Duplek), najvišji vrh Slovenskih goric. Na vrhu hriba je geostacionarna satelitska točka. Križ je tako rekoč točno nad to točko.

Lep pozdrav!

Marjan iz Dvorjan

Na četrti strani Misterijev.

29. marca 2013 pa je bilo mogoče na profilu Civilne Iniciative Modro nebo prebrati (no, malce drugače, saj sem si zadevo dovolil malce zlektorirati):

»V Mariboru »zapadlo« 240 kilogramov aluminija in 5 ton kloridov

V vzorcu svežega snega, ki je bil odvzet v ponedeljek 25. 3. 2013 zjutraj ob 6:30 uri na območju Maribora, je bila po opravljeni analizi s strani Zavoda za zdravstveno varstvo – Inštituta za varstvo okolja, zaznana količina kloridov 2,5 mg/l (mili gramov na liter), količina aluminija 120 µg/l (mikro gramov na liter), ter ostalih težkih kovin, kot so kadmij 0,11 µg/l, baker 3,7 µg/l, mangan 8,9 µg/l, nikelj 1,2 µg/l, svinec 2,1 µg/l in cink 26 µg/l.

Rezultati						
Parameter	Rezultat	Enota	Izraženo kot / na	Metoda (standard)	Začetek	Konec
	Opomba					
Splošni fizikalno-kemijski parametri						
Klorid	2,5	mg/l		SM 4500-Cl B: 2005	26.03.2013	26.03.2013
Kovine in nekovine						
Aluminij	120	µg/l		ISO 17294-2: 2003	26.03.2013	26.03.2013
Železo	<0,10	mg/l		ISO 17294-2: 2003	26.03.2013	26.03.2013
Arzen	<1,0	µg/l		ISO 17294-2: 2003	26.03.2013	26.03.2013
Barij	<10	µg/l		ISO 17294-2: 2003	26.03.2013	26.03.2013
Kadmij	0,11	µg/l		ISO 17294-2: 2003	26.03.2013	26.03.2013
D78421	Zavod za zdravstveno varstvo Maribor - Inštitut za varstvo okolja				1/2	

Prvi...

Ni razloga za preplah. Vse vrednosti so v mejah normale ali krepko pod kritično mejno vrednostjo za mejne vrednosti pitne vode. Ali z drugimi besedami, če bi popili analizirano količino vode, ki smo jo dobili iz staljenega snega, nam nikakor ne bi škodila. Starši, ki imajo otroke, ki radi jedo sveži sneg, so torej lahko brez skrbi, saj sneg ni toksičen.

A vendar lahko na stvar pogledamo tudi malce drugače. V Mariboru je snežilo, v noči iz sobote na nedeljo 5 cm snega, v nedeljo 10 cm snega in v noči iz nedelje na ponedeljek 15cm snega, takoda je v vseh dneh med soboto in torkom zapadlo približno 30 cm svežega snega. Volumen snega je 15 krat večji od volumna vode, kar pomeni da iz 15 litrov snega dobimo 1 liter vode ali 1 kg vode, v kateri so bili analitično določeni (po metodah SM 4500-Cl B: 2005 in ISO 17294-2: 2003) in so izstopali, predvsem kloridi 2,5 mg/l in aluminij 120 µg/l.

Evidenčna oznaka:	132-09/1452-13/03166-A	Kraj, datum:	Maribor, 28.03.2013
Rezultati			
Parameter	Rezultat Opomba	Enota Izraženo kot / na	Metoda (standard) Začetek Konec
Kovine in nekovine			
Krom	<1,0	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013
Baker	3,7	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013
Mangan	8,9	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013
Nikelj	1,2	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013
Svinec	2,1	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013
Antimon	<1,0	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013
Cink	26	µg/l	ISO 17294-2: 2003 26.03.2013 26.03.2013

...in drugi del poročila.

Če naredimo preračune za aluminij, ugotovimo, da se v 15 litrih snega (v enem litru staljene pridobljene vode) tako nahaja 120 µg aluminija, kar pomnožimo s faktorjem 66,7 da dobimo količino na kubični meter snega. Zmnožek 120 µg/l in 66,7 nam daje 8,004 mg/m³. 8 mili gramov aluminija na kubični meter snega. Površina Maribora znaša približnih 10 km krat 10 km, pomnoženo s snežno odejo 30 cm, kar daje celotnih 30 milijonov m³ volumnske zapadle snežne odeje količine svežega snega na območju celotnega Maribora. Ko pomnožimo 30 milijonov m³ snega z 8 mg/m³ dobimo 240 kg aluminija, ki je razpršeno zapadel po celotnem Mariboru.

Količina aluminija na liter vode (15 litrov staljenega snega iz testnega vzorca) znaša 120 µg/l, kar je v mejah dovoljene vrednosti za pitno vodo, ki se giblje pri 200 µg/l, a vendar pri vsem skupaj ne gre za pitno vodo, ampak za "aluminijasti" sneg. Takoj se poraja vprašanje, od kje se je znašlo 240 kg aluminijastega prahu v atmosferi nad Mariborom? Ali je za onesnaženje regije in Maribora kriva tovarna Talum iz Kidričevega, ki se nahaja na 40 km oddaljenosti? Ali so za to krivi namerni kemični izpusti iz letal, ki preletavajo področje Slovenije? Vzroka ne poznamo, posledico pa smo določili z analizo in jo kot takšno tudi interpretiramo. Iz svetovnih poročil pa je razvidno, da sta aluminijev in nano prah kot različne soli vezane na klor Cl₂ (primer BaCl₂ barijeva sol, barijev klorid), najbolj priljubljeni tovor, ki ga letala z namernimi kemičnimi izpusti, raztovarjajo in pršijo v atmosfero.

Chemtrail nad Tino Maze, Maribor, 2012.

Poglejmo še preračun za kloride. Analiza reprezenčnega mariborskega vzorca snega je zaznala kloride v količini 2,5 mg/l, kar pomeni da je celotnih kloridov v zapadlem snegu na mariborskem območju ogromno. Po ponovnem približnem preračunu je tako v m³ zapadlega svežega snega bilo pomešanih 166,75 mg Kloridov, kar nam daje, s pomnoženo celotno volumsko snežno odejo 30 milijonov m³, celih 5002,5 kg kloridov, ali 5 ton kloridov, razpršenih čez celoten Maribor. Od kod se je tako enormna količina kloridov znašla v snežnih padavinah? Od kje je prišlo v našo atmosfero nad Mariborom 5 ton kloridov? Tega nihče ne ve, sigurno pa klorid ni emisijski produkt tovarne iz Kidričevega. Vsak kritik lahko hitro reče, da je vzorec pri zajemanju snega zajel soli (NaCl) iz ceste ali strehe, a žal - vzorec snega je bil skrbno postrgan, najfinejši vrhni sloj sveže zapadlega snega, v ponedeljek zjutraj, ob 6:30 uri, ko je še vedno snežilo in ko se je Maribor komaj prebujal v novi teden. Vzorec je bil natančno in strokovno izbran, ravno zaradi preprečevanja zajetja raznih nesnag ali soli od drugod, kot iz snega samega.

Za primerjavo še pogledjmo nemško analizo deževnice, kjer se je merila vsebnost aluminija. Na 72-ih merilnih mestih je bila kritična količina 200 µg/l v 21-ih primerih presežena in v 17-ih primerih enaka nič, se pravi aluminija ni bilo. Ponovno se poraja vprašanje, kaj počne aluminij v nemški atmosferi, da nato z dežjem pade na tla? In še bolj pereče vprašanje, zakaj je na 21-ih mestih krepko

presežen, na 17-ih mestih pa ga sploh ni? Smiselno bi bilo, da je v primeru nekakšnih konstantnih emisij v ozračju ekvivalentno porazdeljen, a temu ni tako.

Garmisch Partenkirchen, december 2012.

Torej, če je možnost kemičnega zapraševanja atmosfere iz neznanih letal zanemarljiva (kot trdijo razni strokovnjaki oziroma "strokovnjaki") in hkrati vemo, da emisije iz Kidričevega nimajo veze s kloridi – od kod prihaja 5 ton kloridov v naše mariborsko ozračje in nato v naša rodna tla? In hkrati, če je zaprašenosť mariborske atmosfere povzročena s strani bližnje industrije, kdo je potem kemično zaprašil nemško atmosfero, kjer je aluminij padel skupaj z dežjem? A je prah iz Taluma čudežno odneslo do Nemčije? Seveda ne, Nemci imajo svojo industrijo aluminija, ki onesnažuje itd... žogica se lahko podaja v neskončnost. Kaj storiti?

Predlagamo temeljito analizo, nadzor in raziskavo kemijskih sledi zračnih plovil na območju Republike Slovenije, analizo atmosfere, vode, deževnice, snega, prsti in gozdne podrasti. Vsak posameznik, ki bo opravljal kakršno koli analizo, se lahko pridruži Civilni Iniciativi Modro Nebo in pošlje svoje izsledke v objavo. Lahko se tudi analizira kri, na vsebnosti barija (Ba) in aluminija (Al), ter lasje, kjer se z analizo zelo dobro zazna kako dolgo in koliko teh nano delcev se je skozi leta nabralo v nas samih.

Če je med preračunavanji storjena kakšna napaka, vas prosimo, da nas na to opozorite. Analiza in interpretacija rezultatov v Mariboru, dne 28. 3. 2013.

Za CIMN - Civilna Iniciativa Modro Nebo, Mihael Simić, univ. dipl. ing. str., podpornik iniciative.«

Mojca, 27. novemver 2011 : »Iz popolno jasnega neba, so “oblaki” letal zasenčili sonce.“

Tole pa sem našel na strani www.galaksija.info, kar pomeni, da po vsej verjetnosti tudi naš letalski prevoznik (brzčas res ne z lastnimi (pre)majhnimi avioni, kot meni galaksijin informator, ampak s človeškimi in tehničnimi zmogljivostmi – v povezavi z brniškim aerodromom) sodeluje v akciji zapraševanja neba oziroma v genocidu nad lastnim narodom:

”Po skoraj dveh mesecih odkar spremljam te »seronje« na nebu, odgovorno trdim, da v zapraševanju sodelujejo civilna podjetja in letala podobnih oznak . Civilni letalski prevozniki, ki sodelujejo v zapraševanju in katere sem fotografiral so: Egypatair, Alitalia, Aeroflot,Swissair, Uzbekistan Airways, Adria Airways, Flyemirates, Airberlin.«

Adria Airways, Brnik.

Za dodatno pojasnilo, kako s chemtraili zaprašujejo nebo tudi civilna letala, oziroma, ali je soudeležena tudi Adria Airways, si velja ogledati tale zapis z dne 14. marca 2012 na Ujet.si, za katerega je naveden vir Nexus Magazin:

»Na letališčih obstajajo talni rezervoarji. Ti rezervoarji omogočajo polnjenje in praznjenje tekočin. Služba za polnjenje tekočine za stranišča na letalu napolni, poleg rezervoarjev za stranišča, tudi skrivne rezervoarje za zapraševanje neba (chemtraile). Letala civilnega letalstva so opremljena s posebnimi šobami na motorjih in krilih, iz katerih se prši strupene snovi (chemtraile). Z daljinskim upravljanjem je možno krmiliti, kje in kdaj se izvaja pršenje. Zapraševanje vodita NASA in NATO preko sistema AWACS. Letališča navadno najamejo zunanja podjetja za takšno dejavnost, tako da se vozilom za oskrbo stranišč ne približuje drugo osebje. Osebje, ki sodeluje pri izvajanju zapraševanja tudi lahko programira, kdaj in na kateri višini se sproži sistem šob za zapraševanje. Šobe za zapraševanje so izredno majhne, za nepoznavalce izredno težko opazne.«

Skratka, vse to se nam dogaja pred nosom, tudi na tleh na Brniku, že leta in leta...

Šesto poglavje

Svet

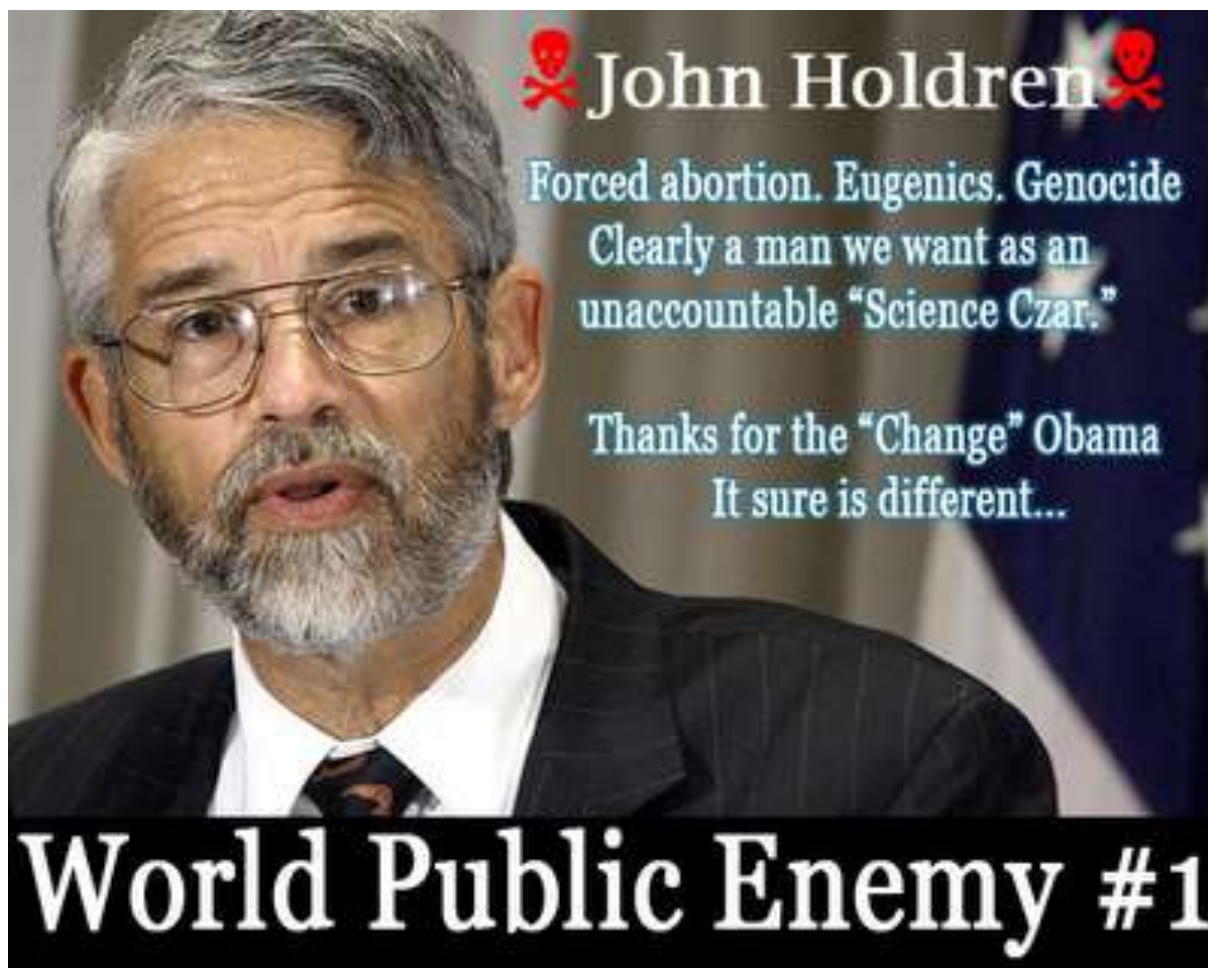
Zrušitev chemtrail-letala 18. maja 2011 v Naval Air Baze Ventura County.

Spodnje vrstice je 6. aprila 2011 nekdo zapisal na internetu (sem posumil, da bi lahko bil Furland):

»... je zdaj povsem jasno, zakaj denimo Bush ni podpisal Kyotskega protokola, zakaj je bila nad Srbijo za časa Clintonovega bombardiranja megla, zakaj je bila v Severni Koreji in še kje v Tretjem svetu takšna lakota. Iz ZDA še ni prišlo ničesar dobrega, s často izjemo: levisk...«

Na internetu pa sem nekje po 4. maju 2012, pod naslovom »Obamin svetovalec trdi, da bodo chemtrails rešili planet«, odkril tudi naslednje:

»John Holdren, Obamin znanstveni svetovalec, verjame, da bo geo-inženiring pripomogel k stabilizaciji vremena zaradi globalnega segrevanja. Holdren vidi geo-inženiring kot odlično pot za znižanje temperature planeta. Z namenom reflektiranja sončne svetlobe proč od Zemlje, polno podpira proces spuščanja barija, magnezija, aluminija, nano vlaken, z bacili okuženih krvnih celic in drugih kemičnih snovi v nebo.

Ej, moj Johnny...

V članku, ki ga je objavila revija državnega sveta za zunanje zadeve (CFR), je organizacija hvalila uporabo težkih kovin v naši atmosferi za borbo proti globalnemu segrevanju. Tak zaključek je seveda velika potegavščina, saj so s strani človeka povzročene klimatske spremembe velika laž, ki so jo izumile svetovne elite in OZN IPCC. Znanstveniki po vsem svetu so prišli do zaključka, da sonce segreva ne samo našo Zemljo, temveč tudi vse ostale planete v našem sončevem sistemu. Narodni inštitut za zdravje je odkril, da je geo-inženiring neposredno odgovoren za živčne strupe, ki jih najdemo v človeški krvi in pljučih, kot tudi za vrsto stanj, ki jih ti strupi povzročajo, kot je npr. multipla skleroza.

Holdren se pridružuje alarmistom, ki zagovarjajo s strani človeka povzročene klimatske spremembe in grozijo, da globalnega segrevanja ne bo mogoče ustaviti v pravem času, da bi še lahko obrnili proces v obratno smer. Ena od trditev je, da se bo arktični led popolnoma stalil; čeprav so znanstveni raziskovalci dokazali, da je to očitna laž. Študija univerze iz Sirakuze je ugotovila, da so klimatske spremembe povsem naravne in jih ne povzroča človek. Raziskovalci so preučevali Zemljine temperaturne cikle do več kot 1.000 let v preteklost pa vse do danes. Ugotovili so sledeče: Zemlja se dejansko ohlaja, arktični led se ne topi, ogljikov dioksid ni povzročitelj ekstremnih vremenskih sprememb, katerim smo priča v zadnjem času.

Holdren krivi emisije CO₂, ki jih povzroča človek, za sušo, zmanjšanje zaloge hrane in dvig morske gladine. CO₂ je po njegovem mnenju kriv tudi za ekstremno vreme, ki se pojavlja v zadnjem času. Hudodelec Holdren pa ni sam pri širjenju te potegavščine oziroma laži. Ameriška meteorološka zveza je preračunljivo podprla to laž z izjavo, da je povsem razumljivo, da ima geo-inženiring velik potencial in ga je potrebno čim hitreje razvijati. Robert Socolow, znanstvenik iz Princetona, je povedal Narodni akademiji, da je geo-inženiring odlična izbira v primeru, če se podnebje dramatično poslabša.

Medtem ko znanstveni podatki kažejo, da CO₂ ni problem, pa se krivce za geo-inženiring ignorira. Sam geo-inženiring je skrajno škodljiv in poguben za atmosfero in neposreden vzrok za ogromne podnebne spremembe, katerim smo priča v zadnjih desetletjih. Holdren podpira Obamin cilj zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 20 odstotkov do leta 2020 in za 80 odstotkov do leta 2050. Člani kongresa pa že kažejo znake nasprotovanja Obaminemu programu za doseg te ciljev. Holdrenova zadnja izjava je očitno propaganda z namenom ustrahovanja, oblikovana za priganjanje Capitol Hill-a in ameriške javnosti k neznanstveno dokazanim "sadovom" Obaminega programa.«

V podobnem se vozi tudi Obama...

8. maja pa se je na zgornji zapis na internetu odzval Grim reaper z naslednjimi besedami:

»A sedaj pa celo priznavajo chemtraile! A ne trdijo vsi mediji in vsi strokovnjaki, da chemtrails ne obstajajo? Zdaj so pa kar naenkrat rešitev za Zemljo? Ma, ti svetovalci so telebani na kvadrat (pa večina podkupljene znanstvene srenje tudi); zemlja se je in se bo segrevala z nami ali brez; za to obstajajo dokazi v ledu. Torej, čemu kriviti človeka za globalno segrevanje? Glede na to, da se bo atmosfera slej ko prej začela kar ornk ohlajati, kaj bomo pa takrat? Kak izgovor bodo našli takrat, ko se bo začelo hladiti in bo porasla potreba po elektriki oziroma ostalih energentih? Skratka, neumnosti brez primere.«

Po zaslugi Grim reaperja mi ni bilo treba zadeve prav nič komentirati, saj vse, kar je napisal, podpišem še sam. Dodal sem lahko le to, da je konec koncev vendarle v redu, da premoremo tudi dobre Američane. Tako je denimo 28. decembra 2010 upokojeni senator US iz Oregona Ron Wyden odšel v Washinton DC ljudi na Capitoll Hillu obvestit o chemtrails in geoinženiringu. Temu razsvetljevanju v ZDA je med prvimi doprinesla tudi upokojena senatorka Karen Johnson, ki je odgovorno izjavila, da je *»aluminijev oksid strupen za celotno življenje«*. Nenazadnje ni skrivnost, da so v ZDA od začetka škropljenja s chemtrail-strupi hitro narasli primeri Alzheimerjeva bolezni. Seveda je genocidu s chemtrails nasprotovalo še več pomembnih Američanov pa tudi povsem navadnih državljanov. Denimo letalski mehaniki, ki so *»odkrili«* dodatne rezervoarje in sisteme napeljav za napajanje šob za zapraševanje, in ki so jih nemudoma odpustili ali jim grozili. Znan je primer mehanika, ki je zadevo prijavil pri Republic Broadcasting Network.

Šoba za zapraševanje v akciji...

Kar tiče Stare celine, so, pričakovano, najbolj ozaveščeni na severu. No, pa še tam je, kar so objavili na strani www.skrivnosti-sveta.si 9. oktobra 2012, švedska političarka sila pozno »priznala«, da so chemtrails resični in ne divja teorija zarote:

“Dolge, bele sledi, trdovratne oblačne meglice, ki jih navadno v modro nebo razpršujejo neoznačena letala, niso tipični contraili (op.prev. contrail je pojem za sledi vodne vlage, ki jih spuščajo motorji reaktivnih letal in hitro izginejo za letalom, pojavijo se le ob izrednih pogojih, sicer niso vidne),” pravi voditeljica švedske stranke zelenih Pernilla Hagberg.

Pernilla Hagberg.

Kot je poročal švedski časnik Katrineholms Kuriren, je Hagbergova prva pomembna politična voditeljica, ki je naredila korak naprej in javno priznala, da so te nenavadne sledi za reaktivnimi letali, ki se ne razblinijo kot contraili, v resnici strupena mešanica kemikalij, virusov in kovin, katere je v celoti opisala z eno besedo "chemtrails".

Po mnenju Hagbergove je zapraševanje neba združena operacija vojne obveščevalne službe ZDA (CIA) in službe za narodno varnost ZDA (NSA), kot tudi švedske vlade v svoji lastni državi, z namenom spreminjanja atmosferskih pogojev z namernim pršenjem aerosolov. In v tej "nevarni" mešanici aerosolov

so vsebovane različne kemične komponente, virusi in virusni delci, kovine kot aluminij in barij, za kateri je že bilo dokazano, da se kopičita v vodnih zajetjih in zemlji po vsem Svetu.

Normalne sledi za reaktivnimi letali (contrails), katere sestavlja zgolj vodna para, ki se hitro razblinijo za motorji reaktivnega letala, so popolnoma drugačne kot chemtrails, ki postopoma prekrijejo celotno nebo z morjem beline. Video, ki ga je posnela Free Truth Show, radijska oddaja na YouTube, vsebuje nekaj slik, ki pokažejo, kako so videti tipični chemtrails na nebu. "Pomembno je videti politika, ki zbuja javno pozornost v zvezi s tem vprašanjem in s tem poveča verodostojnosti v vodilnih medijih," piše J G Vibes za The Intel Hub o nenapovedanem javnem priznanju Hagbergove. "Žal pa je to politični problem, ki zahteva več ne-političnih rešitev".

Zapraševanje neba za rešitev planeta? Zanimivo je dejstvo, da so Združeni narodi (OZN) in različne skupine, krite s strani ustanove Bill-a in Melind-e Gates, nedavno bili prisiljeni priznati, da se takšno pršenje izvaja, in da razpršeni delci niso normalne sledi za reaktivnimi letali (contrails). Toda njihovo opravičilo, zakaj se prši chemtraile, je, da bodo nekako rešili planet pred pogubnim učinkom t. i. "globalnega segrevanja" – lažno znanstveno okoljsko teorijo, katero se pogosto uporablja kot opravičilo za vse vrste čudnih političnih predlogov .

V primeru pršenja chemtrailov, se od blokiranja sončnih žarkov, z namenom znižanja povprečnih temperatur na Zemlji, do namernega spreminjanja vremenskih vzorcev, z namenom kompenzacije domnevnega topljenja polarnih ledenih kap, poskuša vse uporabiti kot opravičilo za legalizacijo zapraševanja našega neba z obilnimi količinami strupov.

In če bo ponovno izvoljena, pravi Hagbergova, bo nadaljevala boj proti chemtrailom v svoji državi, v kateri se prši v sodelovanju in s privolitvijo švedske vlade."

Švedsko nebo.

Vse od takrat dalje, ko sem zagledal prvo nenavadno belo sled, pa sem si brez uspeha poskušal odgovoriti na vprašanje, kakšen je pravi namen chemtrailov. Seveda mi je bilo stooostotno jasno, da je v končni fazi tega norega genocidnega projekta vsekakor mogoče pričakovati poboj večine prebivalstva zemlje, a kot racionalna oseba, sem vendarle vseskozi iskal tudi nekaj oprejemljivega in opravičljivega, s čimer bi lahko vsaj malo »prekril« še vedno mi povsem nerazumljivo absurdnost chemtrailov. Denimo nekaj takšnega, kot sem tudi našel na internetu:

»Chemtrails so obširna logistična operacija. Obširnejša od Hooverjevega jezua, trans cevovoda po Aljaski ali pristanka na luni. Zadeva je ogromna! In zelo draga! Največja napaka, ki bi jo lahko naredili je, če bi mislili, da imajo chemtrails le en namen. Za obstoj chemtrailov obstaja pet do šest razlogov, oziroma verjetno še več.

Prvi, blokiranje sončnih žarkov; standardni razlog, ki ga prodajajo bedakom v vladnih krogih. Skrivoma je namreč potrebno ustaviti globalno segrevanje. Drugi, blokiranje sončnih žarkov (ponovno); zmanjšanje sončne svetlobe po vsem planetu na prikrit način odlično zmanjša pridelek. Tako lahko povsem umetno izzove krizo v oskrbi s hrano in pripelje ljudi v lakoto (depopulacijo). To ima opraviti tudi z izginjanjem čebel. Tretji, pregrevanje atmosfere; z namenom ustvarjanja potresov in krmiljenja hurikanov (npr. Katrine v New Orleansu) mora biti atmosfera bolj električno prevodna, da lahko postavitve kot je HAARP delajo svoja čuda. Zato chemtrails med drugimi sestavinami vsebujejo barij in

aluminij, da lahko ustvarijo bolj prevodno atmosfero. Četrta, uničenje zdravja; kot stranski učinek je imunski sistem vsakogar bolj obremenjen. Običajno to ni problematično za zelo zdrave ljudi. Starejši in tisti s slabšim zdravjem pa bodo sedaj umrli veliko prej in vsaka zdravstvena težava je lahko z veliko verjetnostjo usodna za te ljudi. To gre tako za stranski učinek pršenja kot tudi namerno početje. Peti, sprememba vremena; za pomoč pri rasti ali uničenju pridelka, za vzdrževanje čistega neba ob pomembnih dogodkih (kot so na primer olimpijske igre), za ustvarjanje tajfunov ipd. Šesti, za širjenje nano vlaken. Za splošno umestitev BioAPI v vsakogar, morajo pršiti nano vlakna. Takšnih vlaken ni mogoče vnesti v človeka preko hrane ali na kak drug način, saj bi to trajalo neskončno dolgo, da bi se teh navzela vsa populacija. Veliko bolj enostavno je pršiti ljudi kot insekte, in ker se to dogaja vsem ljudem vesplošno čredna miselnost to zlahka opraviči.«

Another payload example.

Nano vlakno s »koristnim tovorom«, najdeno v jezerski vodi. Vdihate ga med tekom ali sprehodom.

Čeravno sem bil v zvezi s šestim namenom tudi sam malce skeptičen, ampak res malce in to čedalje manj, saj so pota temnih sil res nedoumljiva, si vsekakor velja tudi te sestavine chemtrail-koktejlsov ogledati tudi na tem mestu. Seveda naslednje vrstice niso zrastle na mojem zelniku ampak na internetu:

»Nano vlakna so transportni mehanizem. Nič drugega. Služijo za dostavo "koristnega tovora". Tovora, ki bi ga sicer uničili sončni žarki ali atmosfera (na primer virusi, RNA, aluminij, nano komponente itd.) in tako ne bi prispel do svojega cilja (vašega telesa). Vlakna so presenetljivo dokaj nenevarna in jih ima vsak od nas v svojem telesu. Pršijo jih posebej...

Zakaj? To je komplicirano vprašanje. Ljudje, ki so ustvarili to zadevo (ista skupina, ki je človeštvu prinesla HIV) skuša obvladati biblijske principe skozi tehnologijo. Osnovne človeške potrebe (hrana, spolnost, specifična čustva) izmerijo z BioAPI. Če je rezultat preveč ekstremen (na primer, če jeste preveč) ali naredite nekaj, kar ni odobreno, potem se odločijo, da niste vredni življenja ali pa vas obsodijo kasneje. Alternativno vas "dodajo" v program.

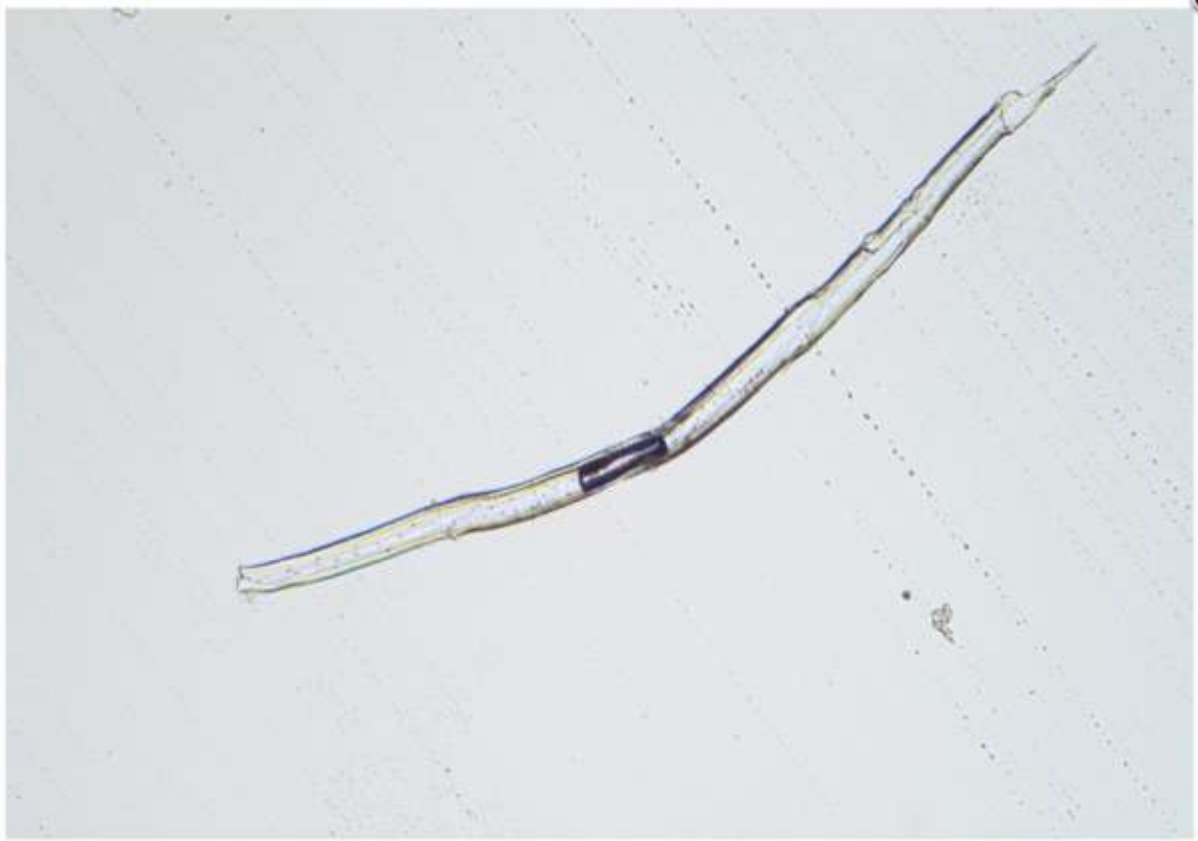
you'll start to see A standard and the most common fiber.

Najbolj pogosto nano vlakno; daljše in prozorno in videti nenevarno.

Obstajata dve fazi pri umestitvi BioApi. Če si lahko predstavljate nov osebni računalnik, je vse, kar ima na začetku, operacijski sistem, kot na primer Windows, torej je nekako neuporaben. To bi bilo enako fazi 1. Računalnik je možno krmiliti na daljavo (faza 1) kot to npr. počne vaš računalničar, to pa je tudi že vse. Programi še niso dodani. Vse ostalo naredi faza 2. V fazo 1 je vključen vsakdo na tem planetu. Vsakdo ima v sebi nano vlakna in je tako "povezljiv". Ta faza omogoča popoln daljinski nadzor vašega govora in miselnih vzorcev preko sugestije (podzavestno). Približno 90 odstotkov populacije je zaključila to fazo. Fazo pa morajo sprožiti in je radikalna.

Popolnoma ogrozi vaše zdravje in vas lahko ubije ali pa samo kontrolira. Te faze vam ne morejo vsiliti, tako kot faza 1 (tehnično bi bilo sicer izvedljivo, vendar tega še ne počno). Faza 2 vključuje mnogovrstne nano senzorje od očesnega do srčnega senzorja in drugih. Približno dva odstotka populacije je to fazo že prestalo. Če se ta sproži v vas, vas smatrajo za zlobne. Da se ta faza sproži, morate storiti nekaj, kot na primer jesti manjvredno rdeče meso, poljubiti določeno osebo, uporabiti določene skupne proizvode za nego ali ličenje itd. Predsodek, ki ga želijo doseči v tej fazi je, povezati vsak dogodek s smrtnim grehom neke vrste. Npr. Morgellonovo bolezen bi povezali z nečimrnostjo, saj gre k vragu vaša koža. Faza 2 omogoča popoln nadzor vašega telesa. Na daljavo vključuje nadzor vaših čustev, misli, telesnih funkcij in drugega.

Vsakdo bi pomislil, da bo zaradi umestitve nano tehnologije v človeško telo prišlo do zdravstvenih zapletov in stranskih učinkov. Stranski učinki so sledeči: Za fazo 1 in 2 pokanje lobanje in slišanje krikov; ta stranski efekt je poznan od leta 2011. Za kaj točno gre, ni znano, vendar gre za nano čip, vstavljen in delujoč v lobanji (vaši glavi). Pokanje in kriki v lobanji so slišni ponoči, v povprečju enkrat mesečno in trajajo le nekaj sekund. To je popolnoma brez bolečine, zadevo človek z lahkoto spregleda ali jo celo ignorira. Boleči čeljustni sklepi, glavoboli in utrujenost; nasičenost z nano vlakni ima različne učinke na ljudi. Večina ne opazi ničesar ali bo menila, da gre za simptome staranja. Ljudje, ki pa imajo večjo reakcijo, bodo odšli k zdravniku, ki jim bo diagnosticiral fibromialgijo. To je bolezen, ki so jo ustvarili pred približno desetimi leti, da bi zdravniki imeli kaj reči pacientu, če se je pritoževal. Zdravniki ne morejo pravilno diagnosticirati ali razumeti, zakaj se pacient počuti na določen način, torej je podkupljiv zdravstveni sistem izumil tak nesmiseln izgovor. Opazite, da je osnovni del besede fibromialgija fib(e)r (angleško: vlakno)? To ni naključje.

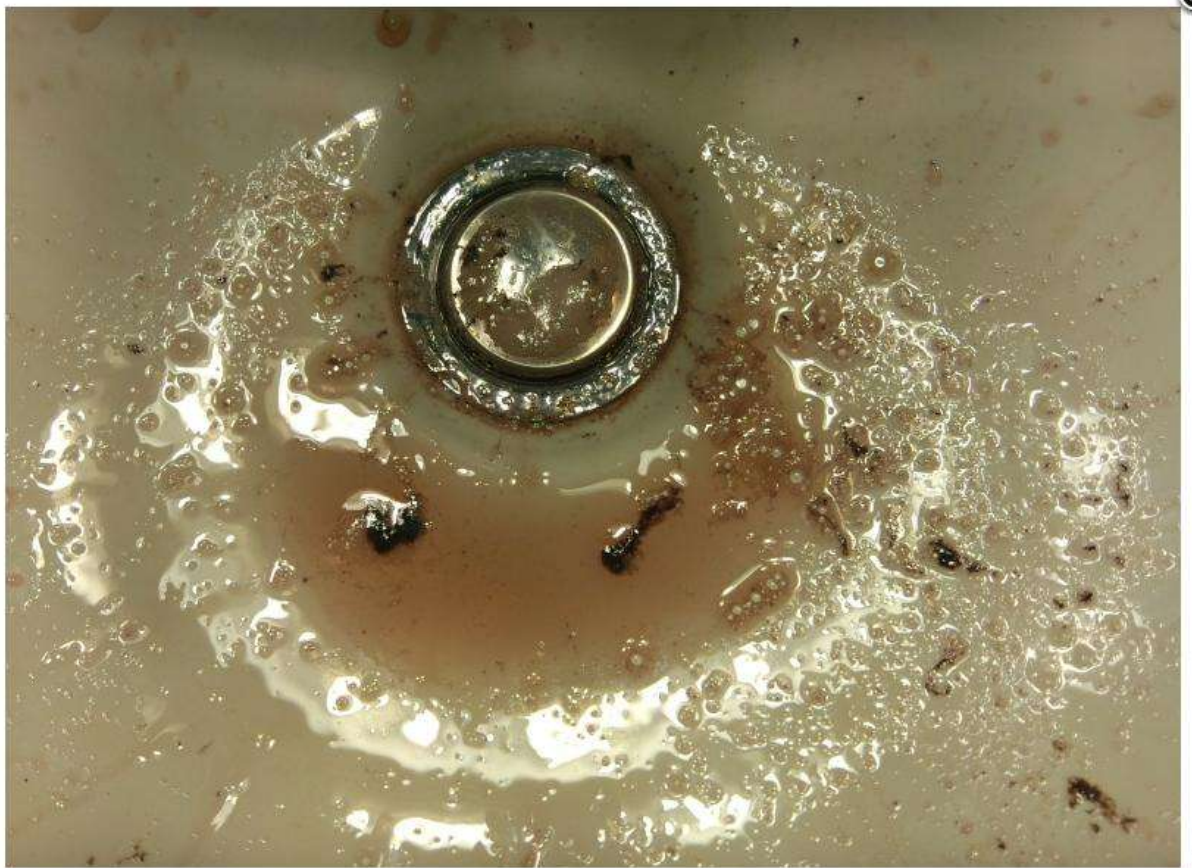
Original starting fiber with contracting payload. See next image for contracting payload example.

Nano kamera v levem očesu (faza2), vidna samo pod ultravijolično svetlobo ustrezne valovne dolžine.

Za fazo 2 je značilna neprestano srbeča koža; običajno določen del človeškega telesa (npr. levi komolec) postane stalno srbeč, veliko bolj kot ostali del telesa. To je namensko in je znak ostalim, da ima nekdo fazo 2. Pekoč vonj, saj faza 2 obsega človekovo vohalno sposobnost, tako lahko berejo/vrišejo vonjave določeni osebi. Zakaj želijo vedeti, kaj vonjate ni znano. Pri vdihovanju ali še posebno pri hitrem izdihovanju je pogost stranski učinek občutek pekočega in dimastega vonja. Kot je videti, gre za nezaželen stranski učinek, če želijo zaobseči vsak nevron v telesu, ki je zadolžen za čute (na primer vonj in okus). Zanimivo je tudi, da se pri joku vonj ojača in je mogoče vonjati masleno pokovko. Levo oko; vanj umestijo nano kamero. Ljudje s takšno kamero lahko občutijo manjšo oteklino v očesu, kadar je oko suho, npr. ko gredo spat. Če boste ugotovili, da imate v levem očesu kamero, bodo najverjetneje umestili kamero še v desno oko. Stalen kovinski okus; nekateri ljudje bodo dejali, da imajo stalen kovinski okus v ustih. Ta okus postane prevladujoč pred spanjem. To je večinoma neposreden odziv na nadzorovanje. Bolj, ko vas nadzorujejo preko BioAPI, več kovinskega okusa boste imeli. To ni stranski učinek zdravil, kar boste največkrat slišali s strani zdravnika. Če se ne zdravite in ste sicer popolnoma zdravi ter imate naenkrat kovinski okus v ustih, potem vas nadzorujejo. Morgellonova bolezen; lahko udari vsakogar. Gre za težavo z nano roboti in vlakni, bodisi namerno ali slučajno. Človeški imunski sistem nano

vlaknen sploh ne more zaznati ali prepoznati. Ko telo več ne more sprejemati vlaknen, jih prične potiskati ven, skozi kožo. Koža počni, kar je vzrok, da imajo ljudje rane. Gledano s tehničnega vidika ima vsak od nas Morgellonovo bolezen (nano vlakna). Dejansko pa pride do simptomov Morgellonove bolezni, ko se telo osebe želi znebiti vlaknen na edini možni način.

Vsa nano vlakna je možno videti s standardnim cenenim mikroskopom. Nekatera se celo premikajo sama od sebe, se nekako raztezajo, če gledate dovolj dolgo. Dokaz za povezavo med vlakni iz chemtrailov in tarčo - vašim telesom je test z redečim vinom (Clifford Carnicom).

...et or sewer drain or leave a small dish of water outside for a while to test nano-fibers that are falling from the lower atmosphere at praying.

After gargling repeatedly larger globs of fibers will be extracted.

V izpljunku v umivalniku so vidna nano vlakna.

To je dokaz, da s chemtrails pršijo nano vlakna. ta vdihujemo, jemo in uživamo. Nemogoče se je temu izogniti. Lahko bi takšna vlakna dali pod mikroskop, vendar so umazana zaradi vina. Bolje si je priskrbeti vzorec jezerske vode ali vode s ceste ali odtočne cevi ali pa enostavno postavite manjšo skodelico na dež in ujamate nano vlakna, ki padajo iz nižje atmosfere po kemičnem zapraševanju.

Torej, kaj počnejo ti ljudje? Zakaj se to dogaja? Nano vlakna, kot je očitno, vnašajo v človeka nano robote oziroma komponente. Toda čemu? Zakaj? Da vas lahko kontrolirajo. Zato! Lahko berejo vaš spomin, misli, vidijo kar vidite vi

in slišijo kar slišite vi. Pravzaprav vas lahko spremenijo v človeškega robota. V standardni računalniški znanosti bi temu rekli BioAPI ali biološka komponenta. Namenjena je kontroli uma. Preprosto in enostavno. Celo pokažejo vam primere, kaj lahko naredijo v vsakodnevnem življenju.

Torej, kako mogočna je ta tehnologija? Z eno besedo "neverjetna". Skoraj nihče ne bi verjel, da kaj takega obstaja, in, da je to mogoče. Ta tehnologija je najmanj eno stoletje pred sedanjim časom.«

Ostajamo v kletki.

No, če sem bil malce skeptičen do zgorajga pisanja, pa nisem imel česa dodati v zvezi s naslednjim zapisom, ki je bil 18. junija 2012 objavljen na www.skrivnosti-sveta.com:

"Kaj vse vsebujejo Chemtrails?"

Kemične sledi (chemtrails) vsebujejo DDT, hepatitis B, antraks in različne vrste virusov gripe. Človek iz Kalifornije, ZDA, je z uporabo svoje radionične naprave ugotovil, da kemične sledi (chemtrails) na nebu njegovega kraja vsebujejo različne strupene snovi in mikroorganizme, kot so DDT, hepatitis B, antraks, različne vrste virusa gripe in viruse, povezane z AIDSom.

Fotografiral je oblake, ki so nastali iz kemičnih sledi in primerjal njihov "elektrokemični podpis" s podpisom različnih mikroorganizmov, dokler ni našel ujemanja. To je videti sicer znanstveno nedokazljivo, vendar je Willard, ki ima

izkušnje z ravnanjem z vodo in odpadki, uporabil enako resonančno slikanje za določevanje kemične sestave kemičnih oblakov, kot jo uporabljajo znanstveniki pri NASA za analiziranje sestave kamnin, mineralov in plinov.

Ugotovitve je podprl dr. Leonard Cole z univerze v Rutgersu, ki je pričal v parlamentu leta 1994, da vojska ZDA škropi državljane z namenom raziskave kemičnega in biokemičnega orožja od leta 1949, in da dokazi kažejo, da bi te raziskave lahko povzročale bolezni pri državljanih, ki so bili izpostavljeni temu pršenju.

Dr. Leonard Cole.

Dr. Cole, avtor knjige "Clouds of Secrecy" – "Oblaki skrivnosti", je povedal parlamentu, da je vojska sicer mnenja, da so chemtrails in bakterije v njih neškodljive. Škropljenje teh različnih "neškodljivih" substanc je bilo potem ustavljeno zaradi skrbi, da bi lahko povzročale "bolezen in smrt".

V chemtrailsih so našli tudi glivo aspergillus fumigatus, ki je povzročitelj smrtne bolezni aspergiloze, cinkov kadmijev sulfid (znan kancerogen), oportunistično bakterijo serattia marcescens, ki lahko povzroči smrtno infekcijo, in dimetil metilfosfonat (še en znan toksin in karcinogen). V kemičnih oblakih nad Kalifornijo so razkrinkali izmerljive vrednosti različnih mikroorganizmov, ki povzročajo raka, sluznične infekcije, težave zgornjih dihal, revmatično mrzlico, hripavo grlo, infekcije, povezane s stafilokoki, tuberkulozo, hepatitis C, kandido, in cirozne ter glivične jetrne bolezni.

Klinični toksikolog Dr. Zane Gard in kasneje Clyde Reynolds sta se oba strinjala, da lahko izpostavljanje že majhnim količinam toksinov sproži odziv imunskega sistema, ki je potem "vključen" ves čas, zaradi teh toksinov, razpršenih v našo mešanico zraka za dihanje. Naš imunski sistem se tako izčrpa. Če ima tako milijon ljudi na tak način spodkopan imunski sistem, potem lahko ljudje hitreje podležejo mikroorganizmom, ki so bolj smrtni. Vendar zakonsko parlament dovoljuje pršenje neba."

Ali pač objavi na isti internetni strani 1. oktobra 2012:

»Aerotoksični sindrom – najbolj varovana skrivnost zračnega prometa

Nas s chemtraili zastrupljajo tudi v letalih?

Z aerotoksičnim sindromom opisujemo bolezen, ki je velja še za relativno neraziskano in jo povzroči pogosto vdihavanje kontaminiranega kabinskega zraka v letalu. Pojem so 20. 10. 1999 leta vpeljali dr. Harry Hoffman, profesor Chris Winder in Jean Christophe Balouet, dr. filozofije. Intenzivni zračni promet se ni pričel v tem letu, vendar se zdi, da se je pogostnost nesreč t. i. "Fume-Events" od takrat povečala. Naključje je hotelo, da so se ravno v tem obdobju nad obširnimi delom Sveta pričele širiti trdovratne kondenzacijske sledi, najprej nad ZDA in Kanado, nekoliko kasneje pa tudi nad Evropo.

"Aerotoksični sindrom – najbolj varovana skrivnost zračnega prometa" je bil naslov prispevka v magazinu Nexus, ki ga je spisal John Hoyte. Delal je kot pilot in letalski inštruktor pri komercialnih letalskih prevoznikih. Sedaj je predsednik Aerotoxic Association (Op. prev. Aerotoxic Association je ustanovil 18. 6. 2007 pri British Houses of Parliament pilot John Hoyte.) Zvezo Aerotoxic Association vodi skupina letalskih pilotov, ki so mnenja, da so zboleli zaradi vdihavanja kontaminiranega kabinskega zraka in vodijo tudi skupine za samo-pomoč ljudem, ki jih je prizadel aerotoksični sindrom. Spletna stran Aerotoxic Association www.aerotoxic.org obsega podrobne informacije v zvezi s to temo.

Kaditi je pa prepovedano...

Hoyte je označil aerotoksični sindrom kot najbolj varovano skrivnost letalskega prometa. Priznanje aerotoksičnega sindroma binamreč lahko uničilo zračni promet in zdravstveno industrijo. Tudi bi to razkrinkalo raziskovalne inštitute, ki v resnici predstavljajo le krinko za prevaro in z veliko verjetnostjo delujejo v interesu sorodnih industrijskih vej.

Ali nam to ni poznano tudi z našega področja? Hoyte, ki je bil sam pilot, pove naprej: "Kdor je kdaj izstopil iz letala in se na nerazložljiv način počutil bolnega, naj dvigne roko!" Veliko ljudi po letu z letalom preko več časovnih pasov razumljivo boleha za "jetlag-om" in prilagajanje lahko traja več dni. Kaj pa je z vsemi tistimi, ki se po kratkem letu, na katerem je prišlo do t. i. "Fume Event-a" še več dni, tednov, mesecev ali celo leto dni kasneje počutijo resno bolni?

S tem je Hoyte pokazal na aerotoksični sindrom, ki ga lahko izzove onesnaženje zraka, ki ga dihamo v kabini potniških letal. Kot možen vzrok za ta problem se vidi napravo za vsrkavanje zraka. Zrak za dihanje se načeloma ne filtrira, in če si ogledamo kemične plasti (chemtraile) tam zgoraj, se pojavi vprašanje, kaj vse lahko pljuske v kabino. En vzrok aerotoksičnega sindroma je tako za letalsko posadko razložen. Vendar se postavlja vprašanje, katerim drugim nevarnostim

na višini so še izpostavljeni potniki. S čim se dotok svežega zraka morda še obogatuje?

*Kako bi bilo lepo, ko bi lahko pridobili podatke te znanstvene misije: HALO-jeva prva misija – nemško višinsko raziskovalno letalo. Več podrobnosti o tem: www.halo.dlr.de/news. Medtem so bile tudi televizijske oddaje o problematiki aerotoksičnega sindroma, kot npr. *DasErste.de – Monitor*. Nič hudega sluteči potniki: Živčni strup v kabinskem zraku? Nadaljnja poročila in članke, ter obširne informacije kot tudi napotke, kako se lahko nekoliko zaščitite najdete tukaj: Uradna stran Aerotoxic Association. Mimogrede, 2. in 3. 10. 2012 se je v zvezi s to problematiko v Londonu dogajala zdravstvena konferenca Aviation Health Conference.*

P.S. Pravzaprav bi moralo v naslovu tega članka pisati "Druga najbolj varovana skrivnost zračnega prometa" saj obstaja še nekaj, kar se še bolje varuje – in na tem delamo mi in veliko drugih – chemtrails.«

20. aprila 2013 pa je bilo na taisti internetni strani mogoče najti:

»Chemtrails: zastrašujoča manj znana dejstva

Človeški pesticid? V zadnji desetih letih so se, glede na smrtnost, respiratorne bolezni v ZDA povzpele zosmega na tretje mesto. Astma se je po pogostosti v zahodnem svetu podvojila in Alzheimerjeva bolezen, stanje, ki ga povzroča zastrupitev z aluminijem, je tudi vrtočlavo v porastu.

"Če se ne bomo organizirali, da zaustavimo to grožnjo, si bomo zaslužili, kar bomo dobili." David Richards (henrymakow)

Zavedanje o zapraševanju neba (chemtrails) se je v zadnjih letih močno povečalo. Organizirano je bilo mnogo protestov, objavljeno veliko, mnogo nekdanjih državnih uslužbencev "whistleblowers" je spregovorilo. Najbolj pomemben od njih, nekdanji šef FBI Los Angeles, Ted Gunderson, je posnel video, v katerem je, malo pred svojo smrtjo leta 2011, obelodanil nevarnosti chemtrailov.

Močno zapraševanje neba se je pričelo v državah NATO v poznih 90-tih letih, vendar pa se danes opaža chemtrails skorajda povsod, od Rusije do Brazilije, Južne Koreje do Kube. To je program izredne obsežnosti in pomembnosti. Vendar kljub temu, da vemo da chemtrails program obstaja, ni na razpolago trdnih informacij, kako funkcionira in kaj so cilji tega programa. Raziskoval sem chemtrails in medtem, ko še nimam polne slike, vam predstavljam nekaj informacij, ki bodo zapolnile nekaj neznanosti.

Po zavedanju: »Kdaj prepoved?«

Večina politikov je gluhih prav tako kot mi sami. AC Griffin, nekdanji operativec CIA in NSA pravi: »Denar, ki gre za projekte CIA, ne prihaja obvezno iz kongresnih odobritev. Kongres, kot celota, je popolnoma gluh v zvezi s programom pršenja aerosolov. Bojijo se vprašati. Ljudi znotraj kongresa, ki nasprotujejo temu programu, se grobo kaznuje. Ključna oseba, ki je oblikovala program pršenja aerosolov, sedaj sedi v državni kaznilnici. Še vedno pa hodijo k njej z vprašanji.» Griffin je tudi razkril, da je bil v dobi Clintona, nekdanji šef mornarice Jeremy Boord umorjen, ker je nasprotoval programu. Boorda so našli mrtvega v letu 1996, s tremi strelnimi ranami v prsih. Oblasti so bile hitre s trditvijo, da je storil samomor in rezultatov avtopsije nikdar niso objavili v javnosti.

A. C. Griffin – »Griff«

Komercialne letalske linije so vpletene v zapraševanje neba. Čisto na začetku so aerosole pršila izključno vojaška letala, toda sedaj so program razširili in komercialna letala so opremljena z enotami za pršenje aerosolov, katere kontrolirajo preko računalnikov in satelitov. To dokazujejo fotografije... V letalski industriji je ta operacija poznana pod imenom "Projekt Cloverfield«. V letu 2000 je visok izvrševalec pri American Airline razkril, da sta njegovo pisarno obiskala dva moška iz vladne agencije brez imena. Povedala sta mu, da bo vlada plačala njihovi letalski družbi, skupaj z ostalimi, za izpuščanje posebnih kemikalij iz komercialnih letal. Ko je vprašal, za kakšne kemikalije gre in zakaj naj bi jih pršili, sta mu povedala, da je informacija zaupna in zato nimata pristojnosti, da mu povesta več. »Prisilili so nas, da smo podpisali pogodbo o ne razrivanju, v kateri se strinjamo, da bomo priprti, če bomo komurkoli povedali kaj o tem". Pršenje iz komercialnih letal zbuja sum, da mnogo držav ni privolilo v zapraševanje in se niti ne zaveda, da jih zaprašujejo, morda celo ne vedo, da se to dogaja.

Ni treba prevajati...

Manipulacija vremena je vsakodnevni pojav – chemtraile uporabljajo v povezavi s HAARP za izvajanje geoinženiringa (tehnični izraz za kontrolo vremena). Veliko je napisanega o možnostih uporabe katastrof, kot so potresi in cunamiji, proti sovražniku, toda ne zavedamo se, da se ves čas manipulira vremenske vzorce. Scott Stevens je bil televizijski napovedovalec vremena v ZDA, toda odpovedal je službo, zavedajoč se, da se to dogaja noč in dan.

Hazardna igra za hrano – »vremenski okoriščevalci«. Globalno segrevanje je zgodba z naslovnice o naraščanju neprizanesljivega in bizarnega vremena po celem Svetu. Geoinženiring se uporablja za vsiljevanje GSO žit svetu. Krojene poplave in suša uničijo žetev in izločijo kmete iz posla. Monsanto ima patent za GSO semena, ki so odporna na sušo in poplave, kakor tudi na strupene učinke aluminija, ene ključnih kovin v chemtrailih. Vsak kmet, ki se bo upiral sejanju GSO žit, si ne bo mogel zagotoviti dobre žetve in bo njegov posel propadel. Še huje, Monsanto končna igra je vsem kmetom po svetu vsiliti, to čemur se strokovno reče "terminator" semena. Taka žita ne proizvedejo semen, kar pomeni, da bo moral kmet semena kupiti od Monsanto vsako sejalno sezono.

Monsanto- podeželje...

Vremensko okoriščevanje – zavarovanje s chemtraili. Morda se bosta vprašali, kako veliki igralci zaščitijo svoje interese pred vremenskim vojskovanjem. Recimo, kako George Soros, ki je lastnik tisočih akrov kmetijske zemlje v Ameriki, zaščiti svoj profit pred zrežirano sušo?

Kompanije uporabljajo določene finančne instrumente za zaščito pred riziki, zaradi škodljivih vremenskih pogojev. S tem so pričeli v poznih devetdesetih letih, v istem času, ko se je pričelo zapraševanje neba! Michael Agne, izkušen trgovec pri Chicago Mercantile Exchange, je razložil, kako zadeva deluje: "Stavite, da bo prišlo do vremenske katastrofe znotraj določenega časovnega okvirja, na določeni lokaciji, in ko se zgodi, bo veliko izplačilo." Razumljivo, da kdor je poučen o tem (insider), lahko pridobi veliko denarja s stavami, ki bazirajo na urniku geoinženiringa.

Ustvarjanje bolešno odvisne populacije - Chemtraili so operacija "nežnega ubijanja". Operacije nežnega ubijanja imajo osnovni namen onesposobiti in oslabiliti sovražnika, ne pa ga tudi ubiti. Kot je razložil Dr. Len Horowitz, so vojne neučinkovita pot za zmanjšanje števila prebivalstva, saj uničijo tudi infrastrukturo. Prednostni scenarij je ustvarjanje bolehne populacije, za svoje zdravje odvisne od vojno-medicinsko-industrijskega kompleksa. Po tej poti imate kontrolo prebivalstva, pri tem zaslužite ogromno bogastvo in ohranite infrastrukturo nedotaknjeno. Chemtraili so vsestranski napad.

Prvič, kovinske soli, ki se jih uporablja v aerosolih, so visoko toksične in zahtevajo, da naša telesa porabijo ogromne količine energije, da jih odstranijo. Milijoni ljudi tega ne zmorejo. Kot največji vzrok smrti so se v zadnjih desetih letih respiratorne bolezni v ZDA povzpele z osmega na tretje mesto. Stopnja pogostosti astme se je v zahodnem svetu več kot podvojila in Alzheimerjeva bolezen, stanje ki ga povzroča aluminij, je skokovito v porastu.

Druga stvar je širjenje bolezni. Vojaški "insider" na visokem mestu trdi, da se bakterije in viruse suho zamrzne in namesti na tanka vlakna za izpuščanje. Kovine, katere se razprši skupaj s temi boleznimi se ogrejejo na soncu, kar ustvari odlično okolje za bakterije in viruse, da uspevajo in bujno rastejo v zraku za dihanje.

Tretjič, chemtrails vsebujejo nano tehnološko orožje. Presenetljivo, da je to dejstvo celo v alternativni medijih tako malo pomembno. To sta dobro dokazala raziskovalca dr. Hildegarde Staninger in nekdanji vladni znanstvenik Clifford Carnicom. Nano tehnologija sestoji iz gensko spremenjenih organizmov, ki so v osnovi nano roboti. Ko ji vdihujemo, se nastanijo v naših telesih in v njih živijo kot paraziti. Ko njihovo pustošenje napreduje, posameznik razvije stanje, ki se mu strokovno reče Morgellonova bolezen. Človek je tako slab, da komaj lahko še kaj dela in trpi za vrsto bizarnih in pošastnih simptomov: kraste/garje, ki se ne celijo, lasje, ki izpadajo in jih nadomestijo nepravi lasje in neprestani občutki, kot da nekaj leze pod kožo. Morgellonova bolezen je novo stanje, ki se je pojavilo v zadnjem desetletju – v istem času, ko je udarilo močno zapraševanje. Ocenjeno je, da samo v ZDA trpi za to boleznijo 60.000 ljudi. Njene kronične simptome je zapisala Fundacija za raziskavo Morgellonove bolezni (Morgellons Research Foundation).

Morgellonova bolezen...

Obstajajo dokazi, da nano tehnologija v aerosolih ustvarja gensko spremenjene rdeče krvne celice. Te celice je našel Clifford Carnicom v atmosferi in v vzorcih krvi večine ljudi, katere je testiral. Niso podobne normalnim rdečim krvnim celicam; lahko rastejo izven telesa v posodici, preživijo visoke temperature in se upirajo raztapljanju v kislini. Brez dvoma je to visoko prefinjeno bio orožje! Ne vemo zagotovo, kakšnemu namenu služijo, toda odgovor nam mogoče lahko priskrbi Ray Kurtwell, eno največjih imen v trans-humanističnem gibanju. Nedavno je v svojem govoru rekel: »V naslednjih 25-tih letih bomo imeli krvne celice – določene naprave, ki bodo šle v vaše telo in vas vzdrževale zdrave od znotraj, ki bodo šle v vaše možgane in medsebojno delovale z vašimi biološkimi nevroni in se stapljale z našo biološko inteligenco. Če uveljavljen znanstvenik zanesljivo trdi, da bo nekaj obstajalo, potem vedite, da to že obstaja. Obstaja možnost, da so odkrite "napravice velikosti krvnih celic", ki jih je omenil Kurtwell, oborožene rdeče krvne celice, in da je splošna sprememba uma že na poti.

Kako se pred tem zaščitijo hudodelci? Illuminati nikdar ne lansirajo nekega napada, ne da bi si zagotovili, da so oni prvi zaščiteni. Npr. predsednik Bush se je v letu 2001 cepil proti antraksu, le dva tedna pred napadi z antraksom. Lahko da enkrat dnevno pijejo raztopino, ki odstrani toksine in njihovega krvnega obtoka, ali imajo čip pod kožo svoje roke, ki deluje kot drobceni dializni stroj. Mnogi vpleteni v teh operaciji najverjetneje ne vedo, kakšen je pravi načrt. Dr. Bill Deagle je bil zdravnik v vojaški bazi v Buckleyu in trdi, da je zdravil pilote, ki pršijo aerosole. "95 odstotkov teh mi je povedalo, da so bili tam zgoraj in pršili z namenom reflektiranja sonca za zaustavitev globalnega segrevanja, torej je večina od njih dovolj neumna, da verjame v to neumnost".

Brez besed...

Illuminati vidno vandalizirajo nebo, kot grafitni umetnik prši barvo po stenah, in večina nas je še vedno gluhih. Kot malo kaka druga stvar, chemtraili osvetljujejo, kako grozna je ta trditev. Kljub temu pa menim, da ima anti-chemtrails aktivizem ogromne možnosti. Obstoj operacije se z lahkoto dokaže in imamo izjave mnogih nekdanjih vladnih uslužbencev (tistih, ki pretrgajo molk). Protestno gibanje se lahko nadaljuje, da spodbudi zagon, saj bodo chemtraili vztrajali še mnoge prihajajoče dekade. Meščani bi lahko v vsakem mestu oblikovali odbore za nadzor in fotografiranje aktivnosti chemtrailov, izobražujete javnost in širite zavest, pišite peticije politikom in medijem. Pozitivno je, da Illuminati sovražijo spontane politične aktivnosti, ki jih sami ne sprožijo in kontrolirajo. To je odlična pot za povečanje zavesti o zaroti NWO (op.prev.: New World Order, nova svetovna ureditev, novi svetovni red).

Namesto epiloga

Sicer pa je že prepozno...

Kmalu po 12. juniju 2012, ko se je naslednji prispevek znašel na internetu, sem ga prebral tudi sam:

»Če (zaenkrat) ne moremo ustaviti chemtrailov, pa je dobro, da vsaj vemo, kaj lahko storimo, da bi bila škoda, ki jo lahko zaradi njih utrpimo, čim manjša

Zaščita pred strupi z neba, Mike Adams, Natural News: Večina metod za razstrupljanje toksinov, ki do nas pridejo iz zraka, je uporabna splošno za vse težke kovine, ki smo jim izpostavljeni, ne glede na njihov vir.

Toksične molekule aluminija in barija napadajo naše celice in v njih izvajajo "molekularno mimikrijo". Iz celic izrivajo naše koristne rudnine in se vanje zasidrajo namesto njih. Tako se začne uničevanje celice in njenega zapisa DNK, ki vodi v različne zdravstvene težave, vključno z rakom. Ker so nove toksične molekule močno pritrjene, potrebujemo snovi, ki so jih zmožne stopiti. Tem rečemo kelatorji. Na razpolago imamo veliko naravnih kelatorjev, ki topijo in pomagajo izločati težke kovine iz telesa.

Zeolit najdemo v zemlji, in sicer kot produkt mešanja vulkanskega praha in morske vode. Gre za negativno nabito snov, ki nase potegne pozitivno nabite molekule in jih zaklene v svoje "satovje" ter jih z urinom ali blatom izloča iz telesa. Ob tem zeolit ne vpliva na tkiva ali krvno sliko. Za uživanje je primeren le očiščen zeolit. V obliki, kot ga najdemo v naravi, je vedno vezan tudi s toksičnimi snovmi, ki jih nase potegne iz okolja. Zeolit se za potrebe uživanja čisti kemično ali s pomočjo toplote. Razpravi o tem, kakšna oblika predelave ohrani več moči zeolita, še ni videti konca. V obeh primerih se na koncu delci zeolita v prahu raztapljajo v nevtralni tekočini, kar olajša uživanje. Študije na živalih so pokazale, da prisotnost zeolita izboljšuje prehranjenost celic. Očiščeni zeolit se je izkazal za koristnega pri preprečevanju in zaustavljanju razvoja rakavih celic.

Kljub temu, da ni tako priljubljena kot zeolit, je fulvična kislina znana že zelo dolgo. Njena uporaba je pogosta v ajurvedski medicini in je opisana v najstarejših terapevtskih protokolih. Gre za močno splošno razstrupljevalno sredstvo in kelatorja težkih kovin. V Indiji, Rusiji in na Kitajskem je njena uporaba dobro raziskana in se uporablja tudi v uradni medicini, zlasti za razstrupljanje pljuč. Največji viri te snovi so v skrilavcu tibetanskega gorovja. Glede na to, da chemtrails najbolj prizadenejo pljuča in možgane, ima uporaba fulvične kisline veliko prednosti. Obenem gre za dosegljiv in poceni naravni izdelek. V zadnjem času se fulvična kislina na trgu pojavlja tudi kot sestavina preparatov mumie ali shilajit, kjer predstavlja okrog 20 odstotkov vsebnosti prahu.

Že dolgo je poznan protokol za odstranjevanje težkih kovin s klorelom in koriandrom. Najlažje je uporabiti tinkturo koriandra, klorela pa uživati v obliki tabletk. Pravilen protokol uporabe najdete na spletni strani www.zazdravje.net (v iskalnik vtipkajte "amalgam"). Klorela dokazano veže nase veliko težkih kovin in jih pomaga izločati iz telesa. Japonska študija, ki so jo izvajali po nuklearnem napadu na Hirošimo in Nagasaki leta 1945, je pokazala, da uživanje 8 gramov klorela dnevno pomaga, da se iz telesa izloči petkrat več urana, svinca in kadmija kot pri skupini, ki klorela ni uživala.

Tudi glina je poznana po svoji vezavi toksinov v telesu, zato se uporablja tudi za čiščenje toksičnih težkih kovin. Po svojem delovanju je podobna zeolitu in fulvični kislini.

*Korenina navadnega repinca - *Arctium lappa* je močno čistilo za kri in odstranjuje težke kovine. Delovanje repinca se osredotoča predvsem na jetra. Deluje proti bakterijam, glivicam in tumorjem. Zato se uporablja tudi kot naravna pomoč pri raku.*

Repinec za antichemtrail koktajl.

Glutation (GSH) je vrsta aminokisljine, ki jo poznamo tudi pod nazivom tripeptid. Glutacioni vplivajo na urejenost celičnega življenja – proces, ki mu pravimo homeostaza. Zaradi tega je glutacion zelo pomemben za obvladovanje okoljskih strupov in odstranjevanje karcinogenih snovi (zlasti arzenika, kadmija, živega srebra in železa). GSH ima obenem tudi antioksidativne lastnosti, s čimer dodatno pomaga metabolizmu in imunskemu sistemu zmanjševati obremenitve.

Selen je pomemben kot element, ki v telesu deluje kot močan antioksidant, pomaga izločati težke kovine, krepi imunski sistem in zavira nastajanje rakavih celic. Dnevno ga potrebujemo le za milijoninko grama, vendar brez njega nastopi vrsta resnih težav.

Recept za pesto, ki čisti težke kovine iz telesa: 4 stroki česna, 1/3 skodelice brazilskih orehov (selen), 1/3 skodelice sončničnih semen (cistein), 1/3 skodelice bučnih semen (cink in magnezij), 2 skodelici svežih listov koriandra, 2/3 skodelice lanenega olja, 4 žlice limoninega soka (vitamin C), 2 žlici praha rdeče alge dulse, morska sol po okusu. Da bi bil takšen protokol učinkovit, je zaželeno, da se pred chemtraili in drugimi toksini zaščitimo tudi z drugimi zdravimi navadami. To obsega izogibanje kemičnim dodatkom v prehrani, pitje zadostne količine čiste vode, uživanje polnovredne hrane brez pesticidov, zmerno telesno vadbo, dovolj počitka, pozitiven odnos do življenja in, kar je prav tako pomembno, "naj vas chemtraili ne spravljajo v stres.«

No, kar tiče zdravljenja zastrupitve s chemtraili, sem sam ugotovil, da bi lahko bil Slovincem očitno najprimernejši in najdostopnejši ravno napitek iz korenin repinca. Spodobno plemenito rastlino sem našel, izkopal, posušil korenino, pripravil chemtrail-napitek, spil pa sem ga le dvakrat, saj nima smisla... Medtem ko sam ostajam zvest alkoholu, kot zdravilu za vse bolezni, bralcu, ki bi ga zanimalo, kje lahko repinec nabere (nakoplje) in kako naj zdravilo približno pripravi, me lahko kadar koli pocuka za rokav in mu bom z veseljem svetoval.

*

Kongresni trg v Ljubljani , 27. april 2012.

Tako pa sem se tudi tistega torkovega večera, 24. maja 2011, še preden sem odklenil vrata ljubljanskega stanovanja, odpravil v najbližjo trgovino in kupil dva kartona najcenejšega piva. Obetala se mi je namreč dolga noč, saj sem se zatrdno odločil, da bom sedel za računalnik in začel pisati knjigo. No, v nekaj prej neprespanih urah v gozdu v Planini sem se celo poigraval z mislijo, da bi to početje prepustil Francu Furlandu. A kaj sem mogel, saj, kolikor mi je bilo znano, ni moj znanec praktično nič več pisal. Zadnja leta je sicer nehal pisati

kadar je bil pod vplivom alkohola in je kaj naredil le še z mačkom, kar je pomenilo, da je bil zadnje čase pijan vsak dan. Kakor koli že, ljudem je bilo pač kdaj treba kreniti tudi nasproti in ne hoditi le po svoji poti...

No, četudi bi mi knjigo uspelo dokončati, pa sploh nisem dvomil o njenem rezultatu. Ob vsem skupaj mi je namreč bilo že na samem startu jasno, da bo tudi za njenega avtorja veljalo, kar je Babič napisal nekemu drugemu, in kar ste prebrali na peti strani 1. dela »Chemtraili so nad nami«. Sicer pa sem se zavedal tudi dejstva, da me bodo brali oziroma poslušali le tisti, ki se z mano že strinjajo...

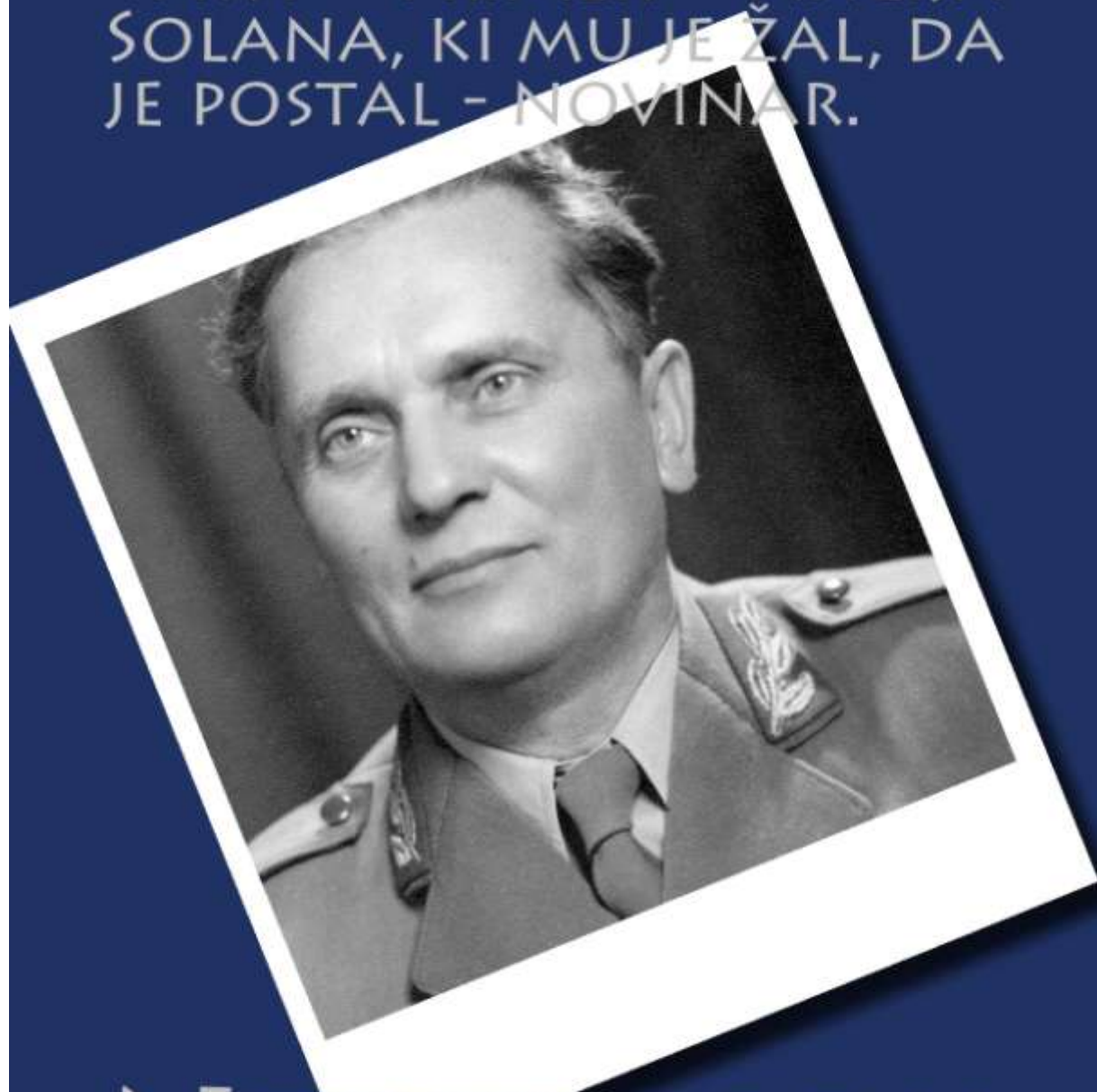
CHEMTRAILI SO NAD NAMI

Zgodba o razkrivanju prikrite
resnice o globalnem zločinu
s kemijo v atmosferi - 1. del

Franc Furland

PRVI PRIMER ANCIJA
SOLANA, KI MU JE ŽAL, DA
JE POSTAL - NOVINAR.

NEPTUNOV MRK

Zgodba o varovanju najstrožje
vojaške tajnosti SFRJ

FRANC FURLAND

The background of the book cover is a close-up photograph of a computer keyboard. A hand is visible in the lower-left foreground, with fingers positioned over several keys. The lighting is dramatic, with strong red and purple hues, creating a moody and somewhat somber atmosphere. The keys are slightly out of focus, with the 'D', 'G', and 'V' keys being more prominent.

Depresija celibata in zdravljenje e-mailov

Franc Furland

OD KOPJA IN SEKIRE DO
BAJONETA IN GILJOTINE

Franc Furland

STRATEGIJA V OBDOBJU
FEVDALIZMA

Zaklonišča proti koncu sveta

Zgodba o razkrivanju tajnih podzemnih gradenj evropskih
vlad, ki naj bi svetovne sile zaščitile pred apokalipso - 1. del

Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

Franc Furland

